

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17.1.2013 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr.Richarda Skýby a přísedících Jiřího Ramzera a Márie žemličkové, t a k t o :

obžalovaní:

[REDACTED]

nar. [REDACTED] ve Vimperku, trvale bytem [REDACTED],

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v Českých Budějovicích, trvale bytem [REDACTED]

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v Praze, trvale bytem [REDACTED],

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1705

jsou vinni, že

██████████ jako jednatel, ██████████ jako výrobní ředitel a ██████████ jako zaměstnanec společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., IČ 284 57 102, zavázané na základě smluv o dílo, uzavřených jednak dne 2.8.2010 mezi společnostmi Solar CD s.r.o. jako objednatel a společností LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. jako zhotovitelem ke zhotovení fotovoltaické elektrárny o výkonu 3032 kWp v k.ú. Český Dub č.622842, na pozemkových parcelách p.č.1870/1,4-6,11, p.č.1877/3, 5,9,11-14,18-21,23, p.č.1870/10, p.č.1877/22, p.č.1877/4, p.č.1878/2 a p.č.1870/2, a k zajištění licence k provozování elektrárny do 15.12.2010 pod sankcí smluvní pokuty,

a dále dne 25.8.2010 mezi společnostmi Solar CELI s.r.o. jako objednatel a společností LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. jako zhotovitelem ke zhotovení fotovoltaické elektrárny o výkonu 1,09296 MWp v k.ú. Česká Lípa č.621382, na pozemkových parcelách p.č.5150/2-5, p.č.5158, p.č.5160/1, p.č.5314/4, p.č.5313/3, p.č.5439, p.č.5440 a p.č.5441, a k zajištění licence k provozování elektrárny do 31.12.2010 pod sankcí smluvní pokuty,

přičemž zároveň ██████████ byl pověřen na základě plných mocí ze dne 29.11.2010 společnostmi Solar CELI s.r.o., IČ 290 52 220, a Solar CD s.r.o., IČ 291 88 628, k zastupování těchto společností na jednáních, vedoucích k udělení licence na výrobu elektřiny těmto společnostem,

v úmyslu získat majetkový prospěch pro společnost Solar CD s.r.o. až ve výši 434,2 mil.Kč a Solar CELI s.r.o. až ve výši 149,7 mil.Kč spočívající v příjmu z provozování výroben elektřiny využívající sluneční záření za státem garantované ceny výkupu, platné do dne 31.12.2010, po dobu 20 let, oproti cenám výkupu, platných od 1.1.2011, zároveň se tak vyhnout smluvní pokutě ve stejné výši pro společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., ke škodě České republiky,

nabídli ██████████, nar. ██████████ specialistovi oddělení regulace cen Energetického regulačního úřadu Jihlava, Masarykovo nám.5, Jihlava, úplatek v podobě finanční hotovosti za to, že ██████████ jako úřední osoba, která v rámci správních řízení o udělení licence podle § 3 odst.3 zákona č.458/2000 Sb., vedených Energetickým regulačním úřadem pod č.j.:13863/2010-ERU pro žadatele Solar CD s.r.o. a pod č.j.13879/2010-ERU pro žadatele Solar CELI s.r.o., prováděla dne 30.12.2010 správní úkony-důkazy ohledáním předmětných fotovoltaických elektráren, vyhotoví v rozporu se zjištěným skutečným závadným stavem obou elektráren kladně vyznívající protokoly o zajištění důkazu ohledáním věci jako nutné doklady o splnění technických náležitostí k uvedení výroben do provozu a ke splnění podmínek pro udělení licencí dle zákona č.458/2000 Sb., a dle vyhlášky č.426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, případně Energetickému regulačnímu úřadu takovouto kladnou informací o technické způsobilosti elektráren poskytne telefonicky, čímž umožní, aby společnost Solar CELI s.r.o. a společnost Solar CD s.r.o. získaly ještě v roce 2010 licence nutné k získání

nároku na přiznání podpory vzniklé v roce 2010 podle zákona č.180/2005 Sb., a dle bodu 1.15 Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č.5/2009, aniž by pro vydání licencí existovaly zákonné podmínky,

přičemž konkrétně [REDAKCE] [REDAKCE] dne 30.12.2010 v době okolo 12:00 hodin před restaurací Na Křižovatce, Liberecká 21, Hodkovice nad Mohelkou, nabídnul postupně částky 500.000,- Kč, následně 800.000,- Kč a nakonec ve výši 1.000.000,- Kč, pro něj i pro jeho spolupracovníka [REDAKCE] [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který nebyl uvedenému jednání přítomen,

[REDAKCE] v prostorách výroby elektřiny společnosti Solar CD s.r.o. dne 30.12.2010 v době od 14:00 hod. do 14:30 hod. [REDAKCE] nabídnul

finanční hotovost ve výši 5.000.000,- Kč a posléze dne 31.12.2010 v době od 12:05 hod. do 12:35 hod. v Kralovicích u Rakovníka, svou nabídku změnil tak, že za každou udělenou licenci nabídnul 1.000.000,- Kč,

a [REDAKCE] dne 31.12.2010 v době od 12:05 hod. do 12:35 hod. při telefonickém hovoru s [REDAKCE] kterému byl přítomen [REDAKCE] [REDAKCE] tomuto [REDAKCE] učiněnou nabídku 1 mil. Kč za každou udělenou licenci z pozice nadřízeného [REDAKCE] potvrdil,

a následně dne 27.1.2011 v 14:35 hod. na parkovišti zábavního centra Cinestar, Černý Most Praha, v motorovém vozidle zn.Škoda Octavia červené barvy, rzv. 5C1 9754, [REDAKCE] předal [REDAKCE] finanční částku ve výši 1.000.000,- Kč jako odměnu za kladné vyřízení protokolu o zajištění důkazu ohledáním věci a získání licence č.111018017 obchodní společností Solar CD s.r.o. ke dni 31.12.2010,

t e d y

všichni obžalovaní společně

jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu a v souvislosti s podnikáním jiného nabídli a poskytnuli úplatek, uvedený čin spáchali v úmyslu opatřit sobě a jinému značný prospěch a spáchali takový čin vůči úřední osobě,

t í m s p á c h a l i

zločin podplácení podle § 332 odst.1,2 písm.a,b) tr.zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaní [REDAKCE]

podle § 332 odst.2 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let.**

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1706

Podle § 56 odst.3 tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazují do věznice s dozorem.

obžalovaný [REDACTED]

podle § 332 odst.2 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 81 odst.1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst.1 tr.zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 101 odst.1 písm.c) tr.zákoníku se obžalovaným **zabírá částka 1 milion Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud po dokazování provedeném v hlavním líčení zjistil následující skutkový stav:

společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. se, vedle jiného, zabývala stavbou fotovoltaických (solárních) elektráren. V této společnosti byli obžalovaní [REDACTED] jednatelem, [REDACTED] výrobním ředitelem a [REDACTED] zaměstnancem, který se zabýval technickými záležitostmi. Tato společnost jako zhotovitel uzavřela smlouvu o dílo dne 2.8.2010 se společností Solar CD s.r.o. jako objednatelem. Zhotovit měla jednak solární elektrárnu o výkonu 3032 kWp. Umístěny byla do katastrálního území Český Dub č.622842, na pozemkových parcelách p.č.1870/1,4-6,11, p.č.1877/3, 5,9,11-14,18-21,23, p.č.1870/10, p.č.1877/22, p.č.1877/4, p.č.1878/2 a p.č.1870/2. Vedle zhotovení samotné elektrárny měla také zajistit licenci jejímu provozování elektrárny a to do 15.12.2010 pod sankcí smluvní pokuty. Stejná společnost uzavřela, opět jako zhotovitel, dne 25.8.2010 se společností Solar CELI s.r.o. jako objednatelem smlouvu o dílo na zhotovení další fotovoltaické elektrárny o výkonu 1,09296 MWp. Ta byla umístěn na katastrální území Česká Lípa č.621382, na pozemkových parcelách p.č.5150/2-5, p.č.5158, p.č.5160/1, p.č.5314/4, p.č.5313/3, p.č.5439, p.č.5440 a p.č.5441. Rovněž pro tuto elektrárnu měla zajistit licenci umožňující její provozování nejpozději do 31.12.2010 a znovu pod sankcí smluvní pokuty.

Obžalovaný [REDACTED] byl pověřen na základě plných mocí z 29.11.2010 společnostmi Solar CELI s.r.o. a Solar CD s.r.o. k zastupování těchto společností na jednáních vedoucích k udělení licence na výrobu elektřiny těmto společnostem. Výstavba obou elektráren se různých důvodů dostala skluzu a v dohodnutých termínech se je nepodařilo dostavět. Proto bylo nezbytné je dokončit do konce roku 2010 a také do té doby získat licence k jejich provozování. Licence vydával Energetický regulační úřad (ERU), jehož zaměstnanci prováděli před udělením licencí kontroly a na základě jejich zpráv byly nebo naopak nebyly licence vydány. V případě získání licencí do konce roku 2010 by vznikl nárok na odběr vyrobené elektřiny za dotovanou cenu a navíc musela být takto vyrobená elektřina vyrobená odebrána, protože se k tomu naše země zavázala a přijala zákon č.180/2005 Sb., o

obnovitelných zdrojích. Důvodem pro tento stav tedy je, že se jedná o elektřinu vyrobenou z tzv. obnovitelných zdrojů. Celkem by za dodržení popsanych podmínek získaly společnost Solar CD s.r.o. příjem až ve výši 434,2 milionů Kč a společnost Solar CELI s.r.o. až ve výši 149,7 mil.Kč, vše ke škodě České republiky. Tyto částky by byly získány z příjmu z provozování tzv. výroben elektřiny, označované jako elektrárny, využívající sluneční záření za státem garantované ceny výkupu, platné do dne 31.12.2010 a to na dobu 20 let. Výkupní ceny platné až od 1.1.2011 byly podstatně nižší z 12,- Kč za Kwh na 5,50 Kč za Keh. Tímto postupem by se současně společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. vyhnula jako zhotovitel placení smluvních pokut ve stejné výši pro obě shora uvedené společnosti.

Kontroly nově postavených fotovoltaických elektráren, zkratka FVE, (solárních, slunečních, soud používá termín solární), tzv. výroben, prováděli zaměstnanci ERU. Jedním z jeho zaměstnanců byl [REDAKCE] specialista oddělení regulace cen ERU. Na jeho popisu stavu elektrárny záleželo, zda budou nebo nebudou licence vydány podle § 3 odst.3 zákona č.458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Kontrolu prováděl dne 30.12.2010. Jednalo se o správní úkony-důkazy ohledáním obou solárních elektráren. Po ohledáních provedených 30.12.2010 dospěl k závěru, že elektrárny nejsou dostavěny a takto je popsal a vyfotografoval. Pro vydání licencí v době ohledání tak nebyly splněny zákonné podmínky ani v jednom případě, byť v případě elektrárny v Českém Dubu vydána byla. Obžalovaní mu proto začali postupně nabízet úplatek v podobě finanční hotovosti. Úplatek měl být poskytnut za to, že jako úřední osoba v rámci správních řízení o udělení licence vyhoví jejich požadavkům ve věcech vedených ERU pod č.j.13863/2010-ERU pro žadatele Solar CD s.r.o. a pod č.j.13879/2010-ERU pro žadatele Solar CELI s.r.o. Konkrétně byl požádán, aby v rozporu se zjištěným skutečným a to závadným stavem obou elektráren, vyhotovil kladně formulované protokoly o zajištění důkazu ohledáním. Protokoly byly nezbytným podkladem pro splnění technických náležitostí k uvedení výroben do provozu. Jinak řečeno napsat protokoly v rozporu se skutečným stavem. Tyto byly nezbytné pro splnění podmínek pro udělení licencí jednak podle zákona č.458/2000 Sb., o obnovitelných zdrojích, dále také podle vyhlášky č.426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích. [REDAKCE] měl případně Energetickému regulačnímu úřadu takovouto sdělit telefonicky kladnou informaci o technické způsobilosti elektráren. Tímto by umožnil společnostem Solar CELI s.r.o. a společnost Solar CD s.r.o. získat ještě v roce 2010 licence nutné k získání nároku na přiznání podpory vzniklé v roce 2010 podle zákona č.180/2005 Sb., Podpora byla stanovena podle bodu 1.15 Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu pod č.5/2009.

Obžalovaní postupovali následovně. Nejprve obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] dne 30.12.2010 v době kolem 12,00 hodin před restaurací Na Křížovatce, Liberecká 21, Hodkovice nad Mohelkou, nabídnul postupně částky 500.000,-Kč, pak 800.000,- Kč a nakonec ve výši 1.000.000,- Kč. Tyto peníze měl dostat on a jeho spolupracovník [REDAKCE] který nebyl u nabídky přítomen. Následně obžalovaný [REDAKCE] v nedaleko Českého Dubu prostorách výroby elektřiny společnosti Solar CD s.r.o. dne 30.12.2010 v době od 14,00 do 14,30 hodin postupně [REDAKCE] zvyšoval nabídky finanční hotovosti až do výše

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1707

5.000.000,- Kč. Poté dne 31.12.2010 v době zhruba od 12,05 do 12,35 hodin v Kralovicích u Rakovníka, kde svou nabídku změnil tak, že za každou udělenou licenci nabídnul částku ve výši 1.000.000,- Kč. Obžalovaný [REDAKCE] následně é dne 31.12.2010 v době od 12,05 do 12,35 hodin při telefonickém hovoru s [REDAKCE], kterému byl přítomen [REDAKCE] tomuto potvrdil již učiněnou nabídku milion Kč za každou udělenou licenci z pozice nadřízeného [REDAKCE] současně také jednatele společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. Ovšem [REDAKCE] už odpoledne dne 30.12.2010 oznámil nabídku úplatku Policii ČR, která začala od 3.1.2011 odposlouchávat telefonické hovory obžalovaných. Policie ČR prováděla další úkony ve věci a sledovala i jednání v elektrárně v Kralovicích dne 31.12.2012, kterého se účastnil obžalovaný [REDAKCE] a svědek [REDAKCE] který ji opět kontroloval kvůli vydání licence.

Během ledna 2011 zůstali obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] s [REDAKCE] v telefonickém kontaktu. Dohodli postupně předání částky milion korun jako odměnu za kladné vyřízení protokolu o zajištění důkazu ohledáním věci a získání licence č.111018017 obchodní společností Solar CD s.r.o. zpětně ke dni 31.12.2010. Obžalovaný [REDAKCE] dal pokyn k výběru této částky s tím, že se předá [REDAKCE] jako půjčka v hotovosti v několika dílech a to jednou 300.000,- Kč a dvakrát 350.000,- Kč. Předáním úplatku ve výši milion korun byl pověřen obžalovaný [REDAKCE]. K fyzickému předání celé částky došlo následně dne 27.1.2011 v 14,35 hodin na parkovišti zábavního centra Cinestar na Černém Mostu v Praze, v motorovém vozidle zn.Škoda Octavia červené barvy, r.z. 5C1 9754. Obžalovaný [REDAKCE] předal [REDAKCE] uvedenou finanční částku, který mu podepsal smlouvy o půjčce. Vzápětí byl [REDAKCE] zadržen Policií ČR a předaná částka ve výši milion korun byla zajištěna, včetně shora uvedených listin.

Pro své skutkové závěry soud vycházel z následujících důkazů:

klíčová je věci výpověď svědka [REDAKCE]. Z jeho výpovědi soud zjistil, že jako zaměstnanec Energetického regulačního úřadu, jinak specialista oddělení regulace cen, (dále jen ERU) na konci roku prováděl 2010 šetření na solárních elektrárnách. Důvodem pro tento postup bylo, že pokud bude elektrárna schopna připojení do sítě a především její provoz povolen do konce roku 2010 získá její majitel nárok na odběr vyrobené elektřiny za zvýhodněnou cenu. V případě vydání povolení až pro rok 2011 by byla výkupní cena mnohem nižší, přesně 5,50 Kč za kWh místo 12,- Kč za kWh, jak už soud uvedl. Nepochybně se jedná o sledovanou problematiku až do současnosti, které se už v druhé polovině roku 2010 věnovala značná pozornost médií kvůli možným vysokým nákladům pro státní rozpočet pro dalších dvacet let. Bohužel se vzniklá situace řešila na poslední chvíli a také do jisté míry chaoticky, jak soud vyloží níže. Kontroly prováděli proto v podstatě všichni zaměstnanci ERU, včetně těch, kteří jinak měli úplně odlišné úkoly v rámci tohoto úřadu. Samozřejmě pokud k tomu měli potřebné vzdělání. Mimoto pro kontroly nebyla zpracována ani minimální metodika. Nicméně zaměstnanci měli bez výjimky vysokoškolské vzdělání v elektrotechnice. Zhodnotit stav tohoto druhu elektrárny a její provozuschopnost na místě, tak pro ně nebyl problém. Dalším specifikem je umístění vedení ERU do Jihlavy, ale jeho předseda sídlil v Praze. Z tohoto důvodu pobočka v Praze kontrolovala oblast Čech a oblast Moravy pak přímo vedení v Jihlavě, kde se také

vydávaly licence. Komunikace mezi zaměstnanci a vedením proto z převážné části probíhala elektronicky nebo telefonicky. Po zařazení výpovědi do kontextu a vysvětlení podstaty kontrol se soud vrátí k výpovědi svědka [REDACTED]. Již bylo řečeno, že na konci roku 2010 prováděl jako úředník ERU kontroly dostavěných solárních elektráren. Nejprve se elektrárny prohlížely jen „přes plot“, protože nebyl dostatek zaměstnanců. Tyto kontroly ale nemohly ověřit, jestli je elektrárna postavena ve shodě s dokumentací. Takové výsledky se nedaly použít v licenčním řízení. ERU vydalo z těchto důvodů usnesení o podrobnějším způsobu kontrol. Popsal technickou stránku kontrol (č.l.1516-1517). Zúčastnil se několik kontrol během sedmi nebo osmi dnů na konci roku 2010, denně bylo kontrol kolem dvou až tří. Elektrárny byly často ve velmi špatném stavu, občas chyběly i konstrukce. Vzdělání ke kontrole má dostatečné. Vystudoval ČVUT – silnoproud. Kontrola solární elektrárny není náročná a je v podstatě vizuální. Především je nutné vyhotovit podklady pro rozhodnutí na odboru licencí. Dále se ověřil soulad s revizní zprávou. O ohledání se napsal protokol a elektrárna vyfotografovala. Dne 30.12.2010 měl s kolegou [REDACTED] zkontrolovat elektrárny v České Lípě a v České Dubu vybudované pro společnosti Solar CD s.r.o. a Solar CELI s.r.o. Jeho kolega o kontrolách věděl jen málo. První kontrolovaná elektrárna byla v 10,30 hodin v České Lípě, kde jednal s [REDACTED] a [REDACTED]. Další přítomné osoby neznal. O kontrole sepsal protokol a elektrárny vyfotografoval. Po ohledání dospěl k závěru, že elektrárna dokončena není a licenci na ni vydat nelze. [REDACTED] s jeho závěrem souhlasil. Shora uvedené osoby a další nedostatky bagatelizovali a vyvíjeli nátlak, aby změnil v protokolu popis stavu elektrárny. Z této elektrárny přejezděli do elektrárny v Českém Dubu. Po cestě se zastavili oběd v restauraci Na Křížovatce v Hodkovicích nad Mohelkou. Ve stejné restauraci obědvali i oba obžalovaní s dalšími osobami. Jedli sice odděleně, ale viděli se. Obžalovaný [REDACTED] mluvil se svědkem před restaurací. Z pozice zástupce společnosti Solar CELI s.r.o. chtěl vidět protokol. Vysvětlil mu, z jeho pohledu, důležité důvody pro udělení licence. Neudělení licence pro ně znamená závažný problém. Zeptal se ho možnost změnit protokol. Návrhy odmítl a řekl, že on udělení licence nerozhoduje. Poté mu [REDACTED] za změnu protokolu nabídl postupně 500.000,- Kč pro každého, pak 800.000,- Kč a nakonec milion a ještě přímo řekl, že druhá elektrárna je v horším stavu než ta první. Něco takového odmítl a sdělil své důvody, především morální. Setkal se s takovou nabídkou poprvé v životě a proto byl psychicky rozrušený. Nadto zástupci Solar CELI s.r.o. za ně chtěli zaplatit oběd, což odmítli. Mluvil o všem s [REDACTED] během cesty a zvažoval oznámení policii. [REDACTED] policii nevěřil a nechtěl ji volat a poukazoval na nevalné výsledky v jiných podobných případech. [REDACTED] chtěl úplatek přijmout, ale jeho chování na ERU neoznamoval, protože ten by byl propuštěn. Zvažoval nejdříve oznámení předsedovi ERU, ale tomu se nedovolal. Nevěděl v tu chvíli, jak dál postupovat a k tomu ještě musel provést kontrolu druhé elektrárny. Během této kontroly si zapnul na telefonu nahrávání, aby získal důkaz, hlavně aby byl slyšet [REDACTED] jak říká „dám ti za to peníze“ (č.l.1525). Úryvky hovoru s [REDACTED] m byly přehrány v hlavním líčení. Bohužel kvůli rozrušení ani nebyl schopen kontrolu řádně provést. [REDACTED] po něm chtěl, stejně jako [REDACTED], změnu protokolu o ohledání předchozí elektrárny. [REDACTED] mu za změnu, resp. nový protokol nabízel peníze a částku zvyšoval ji až na pět milionů korun. [REDACTED] mu řekl, že druhý den se znovu setkají na kontrole elektrárny v Kralovicích. Protokol sice

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1708

sepsal, ale ani se nezajímal o jeho obsah, pouze chtěl rychle odjet. Přes rozrušenost uvedl do protokolu ani ty nejvýznamnější nedostatky (č.l.1518). Po skončení kontroly telefonoval se zaměstnancem ERU [REDAKCE] z odboru licencí. Slíbil zaslat protokoly druhý den, což také provedl. Zvažoval další postup a obrátil se na kolegu [REDAKCE] jehož bratr [REDAKCE] byl policistou. Zavolať chtěl na linku 158, ale pak se spojil přes [REDAKCE] s policií, přesněji s policistou ÚOOZ [REDAKCE]. Tomu stručně popsal, co se stalo a policie mu na druhý den v Kralovicích poskytla ochranu a dostal k tomu odposlouchávací zařízení. Podle jejich pokynů se měl chovat normálně a nezavádět hovor na úplatek. Policii současně podepsal závazek mlčenlivosti. Policisté předtím mluvili i s předsedou ERU. Dne 31.12.2010 v Kralovicích se ho [REDAKCE] znovu ptal na elektrárny a možnost provedení změn v protokolech o ohledání. Nakonec mu navrhl milion korun za „každou elektrárnu“, přesněji pokud dostanou obě licence. [REDAKCE] k tomuto pustil na telefonu hlasitý hovor při telefonátu svému nadřízenému ([REDAKCE]). [REDAKCE] mu řekl, aby za vyplacené peníze zavolať na ERU, že jsou obě elektrárny v pořádku. Ještě 31.12.2010 mluvil s [REDAKCE] z ERU kvůli přidělení licencí na obě elektrárny. Nevěděl, zda byl už [REDAKCE] v kontaktu s policií. Podle všeho s policií v nějakém kontaktu byl, protože dostal pokyn jednu licenci vydat, druhou nikoli. Pokyn měl podle jeho informací vydat bývalý předseda ERU. Během ledna 2011 s [REDAKCE] nesetkal, k tomu došlo až 27.1.2011 při kontrole elektrárny v České Lípě. Mezitím si telefonovali a poslali SMS, přesný počet hovorů a SMS neznal, ale dva týdny si nevolali, protože byli oba postupně na horách. Jinak se jednalo jen několik hovorů. Převážně telefonoval jako první [REDAKCE] sám mu volal pouze jednou nebo dvakrát, což je skutečně ve shodě s odposlechy. Nebyl si jist, zda telefonoval také s [REDAKCE]. V té době už dostal od policie pokyn, jak má jednat a co v hovorech říkat. O hovorech policii informoval, především pokud jako první volal [REDAKCE]. Policii nebyl nijak naváděn, pouze se měl zeptat, jestli platí jejich dohoda, tedy milion za každou elektrárnu. Rozhodující je, že v hovorech nesměl obžalované nijak provokovat (č.l.1523). Během ledna 2011 se s [REDAKCE] dohodli na detailech. Peníze měl obdržet po kontrole elektrárny v České Lípě dne 27.1.2011, kdy mu [REDAKCE] potvrdil platnost jejich dohody. Místo a čas setkání se několikrát změnilo. [REDAKCE] chtěl jít prodejny IKEA na Černém Mostě v Praze. Peníze měly být předány jako půjčka, která by byla vzápětí vrácena. Dostal od policie nahrávací zařízení po cestě v Mladé Boleslavi a věděl, že jsou sledováni. Podepsal Policii ČR poučení o utajovaných skutečnostech a poučení pro předstíraný převod (č.l.1391-1395). Měl trvat na dohodnutém místě. Setkal se [REDAKCE], převzal od něj peníze a ten byl vzápětí zatčen. Podepsal mu při předání několik smluv na částky zhruba po 300.000,- Kč, kdy rozdělení se provedlo z účetních důvodů. V hlavním líčení listiny poznal, ale proč jsou podepsány [REDAKCE] nevěděl. Vycházel z pokynů policie, že za tohoto stavu podepsané listiny nejsou účinné, což je pravda, protože se jednalo o předstírané právní úkony, nikoli právní úkon, protože u nich schází skutečná vůle podle § 34 a násl. občanského zákoníku. Soud z výpovědi svědka vycházel pro své skutkové závěry z následujících důvodů. V přípravném řízení i v hlavním líčení po řádném procesním poučení vypovídal i po několikaměsíčním odstupu shodně ve všech podstatných bodech. Svoji výpověď v hlavním líčení po kladení otázek podrobně doplnil. Jeho odpovědi jsou jasné a logické, zejména ale ve shodě s výpověďmi dalších usvědčujících svědků, včetně odposlechů telefonických hovorů.

Svědka také vysvětlil své důvody pro oznámení nabídky úplatku. Chápal to jako svou morální povinnost. Současně si byl vědom problémů, které mu oznámením vzniknou. Neprojevoval vůči obžalovaným žádnou averzi, přičemž obžalovaní ji nijak neskrývali, zejména [REDAKCE]. Soud poukazuje na mimořádně podrobný několikahodinový výslech svědka v hlavním líčení ze strany obhajoby, který musel být soudem korigován. Výslech obhajoby byl veden zjevně s cílem svědka znejistit opakovanými dotazy po stále tomtéž a nikoli se dozvědět další skutečnosti k věci. V judikatuře lze nalézt několik rozhodnutí stojící na zákazu dosáhnout změny výpovědi opakováním stále stejných otázek. Soud na toto obhajobu opakovaně upozornil a některé otázky nepovolil právě proto, že se opakovaly nebo se věci netýkaly. Dokonce byl obhájci zcela nepřipustné a také nezvykle mentorován a poučován. Věrohodnost jeho výpovědi byla prokázána shodou s dalšími listinnými důkazy. Především se jedná o protokoly o ohledání obou elektráren, resp. o správní spisy ERU vedené v obou licenčních řízeních. Svědek je netrestaný a také ze zaměstnání je hodnocen velmi dobře. Nezbyvá než zopakovat, že soud výpovědi svědka ze shora uvedených důvodů uvěřil a pro své skutkové závěry z ní vycházel. Odmítnuta byla argumentace obhajoby, nadto promísená s verbálními útoky proti svědkovi. Někdy je její postup až bezradný. Uvedená argumentace nemá sice jednoznačnou linii. Její podstatou je, že si svědek sám řekl o úplatek a poté během ledna 2011 obžalované téměř až naváděl k předání úplatku. Řečeno zcela jasně. Pokud by chtěl úplatek skutečně převzít, tak by nikomu nic neoznamoval a nikdo by se o celé věci nedozvěděl. Zpochybňování, rozborů a úvaha nemohou popřít skutečnost. Dlužno dodat, že padly ze strany obžalovaných i termíny jako manipulace, ale bez vysvětlení v čem spočívala. Jak jinak, protože manipulovali jen oni sami. Zčásti se obhajoba opírá o různé konstrukce, převrácení významu, zdůrazňování nesouladu podružných detailů. Dále je zpochybňována zákonnost odposlechů a předstíraného převodu. Současně se uchyluje až k absurditám typu, že svědek měl v době odposlechů ještě jeden mobilní telefon mimo odposlouchávání, což ale nedokazuje vůbec nic. Pro rozhovory s [REDAKCE] a [REDAKCE] používal stále stejné číslo. Soud tuto argumentaci obhajoby odmítl. Svědek se poprvé v životě ocitl v takto mezní situaci a snažil se ji vyřešit podle nejlepšího svědomí. Mytické přirovnání o proplutí mezi Skyllou a Charydbou je pro jeho situaci výstižné. Obracel se na spolupracovníky, známé, nakonec se spojil s policií, s níž spolupracoval až do zadržení [REDAKCE] a dalších obžalovaných. Choval se a mluvil, jak považoval za vhodné a také, jak se dohodl s Policií. Vyčítat mu naivitu je možné, ale v právu je úplným laikem a snažil se uvažovat racionálně a jednat čestně. Nelze pochybovat o značném, možná až enormním stresu. Rozhodující je, že v žádném případě nikoho z obžalovaných k ničemu nenaváděl, natož nutil. Pouze a jenom reagoval na jejich původní záměr, čímž bylo získání licencí opravňující k provozu obou elektráren, které nebyla dokončené a nesplňovaly podmínky pro jejich vydání.

Soud odmítl návrh obhajoby na opětovný výslech svědka [REDAKCE]. Důvodem měly být, vedle jiného, údajné rozpory v tom co uvedl v hlavním líčení a co při podání vysvětlení na Nejvyšším státním zastupitelství, dlužno dodat, že se vysvětlení týkalo úplně jiného řízení. Také se měly dokazováním objasnit údajné další rozpory v jeho výpovědi. Různá napadání obžalovaných soud už pomíjí. Soud tento návrh

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1709

odmítl jako nadbytečný. Výslech svědka byl proveden a to velmi podrobný, zhruba čtyřhodinový. Už v tomto výslechu nebylo cílem obhajoby pouze zjištění skutkového stavu, ale z nemalé části zpochybnění jeho věrohodnosti svědka a dosažení tím nesrovnalostí v jeho výpovědi. Obhajoba se v některých momentech chovala nepříjemně, otázky se vůbec netýkaly věci, doprovázeno to bylo úvahami. Obhájci na to byli soudem opakovaně upozorněni a některé otázky soud nepovolil a tom co se týká věci rozhoduje pouze a jenom soud. Závěr o věrohodnosti svědka soud odůvodnil shora. Za tohoto stavu není jasné, co by nový výslech přinesl, kromě snahy rozporovat detaily v jeho výpovědi a z toho dovozovat jeho věrohodnost. Nelze pominout důkazy potvrzující jeho výpověď a naopak usvědčující obžalované. Za tohoto stavu je podle názoru soudu opětovný výslech nadbytečný, protože byl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností v souladu s ust. § 2 odst. 5 věta první tr.řádu.

Se svědkem [REDAKCE] prováděl kontroly elektráren dne 30.12.2012 jeho spolupracovník z ERU [REDAKCE], zabýval se v tomto úřadu regulací zdrojů. Soud z jeho výpovědi zjistil následující. Na konci roku 2010 byl s [REDAKCE] pověřen, vedle jiného, provést kontrolu solárních elektráren v České Lípě a v Českém Dubu. Kontrolovali i další elektrárny, přesný počet nevěděl. Jejich povinnosti bylo zadokumentovat stav a pořídit fotografie. Z výpovědi jsou patrné výhrady vůči [REDAKCE] včetně jeho odborné způsobilosti. Ten ovšem měl dostatečnou odbornost k popisu zařízení typu solární elektrárny. Svědek projevoval, nejen touto poznámkou, vůči [REDAKCE] přinejmenším přezíravost. Výsledky předávali na ERU v Jihlavě. Kontroly obou elektráren v této věci provedli 30.12.2010. První kontrola byla dopoledne v České Lípě. Kontroly se účastnil [REDAKCE] a další osoby, ale jejich jména nevěděl. Protokol sepsal [REDAKCE] a s jeho obsahem souhlasil. Nepamatoval si na něčí námitky, i když je [REDAKCE] podal. Toto je z jeho výpovědi podstatné, protože prokazuje, že elektrárna nebyla dostavěná a proto nebyly splněny podmínky pro udělení licence. Rovněž nemohla být za tohoto stavu řádně zpracována revizní zpráva. Po cestě na druhou kontrolu se zastavili na oběd, ale během cesty mu [REDAKCE] ještě o úplatku neřekl a už vůbec ne o tom, že by měl být pro oba. Druhá elektrárna byla ve stejném stavu jako první. Během kontrol si nevšiml snahy o ovlivnění [REDAKCE] ale pohyboval se od něj několik metrů. Nelze logicky předpokládat, že by [REDAKCE] mluvil o takové věci způsobem, aby to kdokoli mohl slyšet. O nabídce úplatku se dozvěděl až na zpáteční cestě, ale bez podrobností, zejména nevěděl jeho výši. Svědek [REDAKCE] dostal několik nabídek úplatku v různé výši, ale svědek zcela logicky zamlčel, že sám chtěl úplatek přijmout. Potvrdil telefonát [REDAKCE] v autě po cestě do Prahy, ale jeho obsah neznal. Podle projevu se na někoho obracel, protože si nevěděl rady. Soud vycházel z výpovědi tohoto svědka v přípravném řízení, protože v hlavním líčení vypovídal zcela odlišně. Především zcela pominul kontrolu v Českém Dubu. Dále popisoval stav elektráren lépe než v přípravném řízení, současně k tomu bez vyzvání dodal, že o licenci rozhodoval ERU v Jihlavě. Také uvedl konkrétní výši úplatku. Nepožadoval ani fotografie z ohledání, jak vypověděl i obžalovaný [REDAKCE]. Vyvráceno je tvrzení, že by [REDAKCE] byl už na kontrole v České Lípě (č.l.1532). Není také pravda, že by bylo v době kontrol minimum sněhu, jak si lze ověřit z fotografií z ohledání. Jeho vysvětlení popsanych změn údajně dlouhou uplynulou dobou od spáchání, soud

odmítl. V případě zapomínání by nepřišel s jinou a relativně ucelenou výpovědí, ale oproti původní by některé skutečnosti neuvedl nebo by byl stručnější. Nelze v tomto směru sice odhlédnout od jeho věku. Svědek měl přes šedesát let a v tomto věku se paměť často zhoršuje, ale to nevysvětluje odchýlnou výpověď. Svědek má jinak velmi dobrou paměť, jak potvrdil svědek [REDAKCE]. Pamatoval si například detaily ze staveb elektráren před řadou let, mimo jiné v Iránu (č.l.1557), což muselo být nejpozději do roku 1979, kdy došlo v této zemi k převratu, dodává soud. Ovšem podle zprávy na č.l.1309 z ERU měl neurologické problémy a obtížněji zvládal práci. Na podrobné kontrole elektráren byl jen 30.12.2010 z důvodu nedostatku zaměstnanců.

Dalším svědkem z řad zaměstnanců ERU je [REDAKCE] zařazený na oddělení zdrojů a sítí. Z jeho výpovědi vyplynulo, že také on sám na konci roku 2010 prováděl kontroly solárních elektráren. Nejdříve je kontrolovali tzv. přes plot, potom už se kontrola prováděla podrobněji. Školení nebo metodiku k tomu žádné neměli, ale kontroly prováděli všichni přítomní, kteří měli nezbytnou kvalifikaci. Vysílání na jednotlivé kontroly bylo den až dva před ní, spíše fungoval úřad chaoticky. Na místě kontrolovali technický stav elektrárny a její soulad s revizní zprávou. Stav elektrárny zapsali do formuláře, ale nepodávali zaměstnavateli žádné stanovisko. Protokol zasílali do ERU v Jihlavě. Vzdělání k provádění kontrol má dostatečné, protože v elektrotechnice má doktorát a vyučuje ji na ČVUT. Elektrárnu považoval za provozuschopnou, pokud byl její stav v souladu s revizní zprávou a měla propojené panely, protože jinak fungovat nemůže. Dne 30.12.2010 mluvil odpoledne s [REDAKCE], který je jeho spolupracovníkem, byť s nižším postavením. Ten mu kolem poledne telefonoval kvůli nabídce úplatku ještě z kontroly. Nabízenou částku už si nepamatoval. Také požádal [REDAKCE] aby se obrátil na předsedu ERU. Nakonec zavolal předsedovi sám. Tento postup byl v souladu se směrnicí ERU. Zavolal potom na tzv. protikorupční linku, ale ní byl odkázán na Policii ČR. Sám [REDAKCE] chtěl také zavolat linku 158. Místo toho mu nabídl kontakt na svého bratra [REDAKCE], který pracoval u ÚOOZ - Policie ČR v Hradci Králové, který se pak spojil s [REDAKCE]. Bratr mu sám sdělil, že se sešli, dál už se o tuto záležitost nezajímal a ani se jí nijak neúčastnil. Nezná ani podíl bratra na vyšetřování. Pouze věděl o policejní ochraně pro [REDAKCE], ale jak byl napojen na policii v lednu 2011 nevěděl. Soud pro své skutkové závěry vycházel z výpovědi svědka [REDAKCE] z několika důvodů. Vypovídal ve shodě s dalšími usvědčujícími svědky, zejména [REDAKCE] a dalšími zaměstnanci ERU, policisty vyšetřujícími tuto věc a také ve shodě s listinnými důkazy. V celé věci se osobně angažoval jen na samém počátku a poté už se o ni nezajímal. Výpověď podal podrobnou, jasnou a výstižnou. K obžalovaným, resp. ke společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., nemá žádný vztah a obžalované ani nezná. Tendence kohokoli napadat nebo zlehčovat neprojevil. Současně není nijak blízký přítel [REDAKCE] a v rámci ERU byl služebně výše.

Slyšen byl i bývalý předseda ERU [REDAKCE]. Soud z jeho výpovědi zjistil, že vzhledem k množství se podvodům při udělování licencí na solární elektrárny v letech 2009 až 2010 bylo vedením ERU rozhodnuto o provádění kontrol před vydáním licence. Podvody spočívaly ve vydávání licencí na elektrárny, které neměly kolaudaci nebo nebyly ani dokončené. Dokonce někdy elektrárny vůbec neexistovaly (č.l.1629). Provedli výběr zaměstnanců schopných kontroly provést, které proškolili a

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1710

dali jim oprávnění k výkonu kontrol. Na konci roku 2010 mu telefonoval [REDAKCE] o nabídce úplatku jednomu z jejich zaměstnanců a ten ho žádal o radu, jak v této záležitosti postupovat. Oznámení [REDAKCE] sdělil [REDAKCE]. Na rozhovor s [REDAKCE] k této věci nepamatuje. Následující den se dozvěděl, že nabídka byla učiněna [REDAKCE], včetně toho, že toto jednání bylo oznámeno policii. Navrhnul zapsat tuto skutečnost do protokolu o ohledání. Tento postup ale nedává smysl. Protokol už byl sepsaný předchozího dne a byl rozdán účastníkům. Posléze se s ním policie spojila a dokonce věděl o nahrávacím zařízení předané [REDAKCE]. Další průběh vyšetřování nezná a ani do licenčního řízení pro společnost Solar CELI s.r.o. nezasahoval. Už si nepamatoval, zda policie žádala o odklad vydání licence. O jiné nabídce úplatku neví, zaměstnanci ERU byli spíše napadáni nebo jim bylo dokonce vyhrožováno. K údajně monitorovaným telefonickým hovorům zaměstnanců ERU přiznal, že šlo pouze o předstírání monitoringu.

Dále byl vyslechnut několikrát zmíněný svědek [REDAKCE], který v ERU jako referent na odboru licencí rozhodoval o jejich vydávání. Soud z jeho výpovědi zjistil jakým způsobem probíhalo licenční řízení a jaké podklady k němu byly zapotřebí. Těmito doklady byl protokol o ohledání na místě, zpravidla také fotografie. Koncem roku 2010 bylo potřeba provádět kontroly ve značném měřítku a proto zaměstnanci kontrolovali až čtyři elektrárny denně. Na konci roku 2010 se vyskytla řada podvodů, kdy byly vypracovány revizní zprávy a elektrárna přitom neexistovala (č.l.1570). Posouzení provozuschopnosti solární elektrárny není technicky složité. Kontrolované společnosti se zaslalo oznámení o data kontroly. Na obě elektrárny kontrolované [REDAKCE] dne 30.12.2010 si nepamatoval detailně. Elektrárna v Českém Dubu byl schopná provozu a licence na ni vydána pro společnost Solar CD s.r.o. byla, ale spis se posléze předal Nejvyššímu státnímu zastupitelství. Licence pro druhou společnost Solar CELI s.r.o. na elektrárnu v České Lípě vydána nebyla. Vydání v tomto případě řešil [REDAKCE] s ředitelem [REDAKCE], snad 31.12.2010, což nevěděl přesně. S ředitelem mluvil i sám svědek, protože se potřeboval s někým poradit. Jeho přímý nadřízený [REDAKCE] nebyl v zaměstnání. Na základě těchto telefonátů si ověřil, že elektrárna není kompletní a proto na ni licence nevydal. K vydání došlo až v lednu následujícího roku. O zásahu policie do licenčního řízení nevěděl. Paradoxně se o této skutečnosti dozvěděl z tisku. Sám se zúčastnil ohledání elektrárny v České Lípě dne 27.1.2010 s [REDAKCE]. Během cesty zastavili v Mladé Boleslavi a pak dojeli kolem 14,00 hodin do Prahy. Ničeho zvláštního si v jeho chování nevšiml. Na odboru licencí pracovala a pracuje i svědkyně [REDAKCE]. Měla z titulu své funkce oprávnění podepisovat vydané licence. Na elektrárny v této věci si nepamatuje. Konec roku 2010 byl hektický a ještě poslední den roku se vydalo ke dvaceti licencím a poslední vydávala až v 21,00 hodin. Celkem v této době vyřídila několik set spisů. Nevzpomněla si, zda řešila s [REDAKCE] problém s nějakou licencí. O této věci se dozvěděla až z tisku. Slyšena byla poprvé v hlavním líčení. Rovněž svědek [REDAKCE] pracoval na odboru licencí ERU. Z jeho výpovědi soud zjistil náplň jeho práce a obecný postup pro udělování licencí. Sám se účastnil i kontrol elektráren. Z řad zaměstnanců ERU znal [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Na telefonát od [REDAKCE] z 31.12.2010 si už nepamatoval. Také si nepamatoval na nabídku úplatku. S nikým takovou věc neřešil. Rovněž si nepamatoval na elektrárnu v Kralovicích. Jinak je jeho výpověď obecná a k věci nic nepřinesla. Posledním

svědkem z řad ERU zařazeném na dobrou licenci byl [REDAKCE], kde byl podřízený [REDAKCE]. Z jeho výpovědi soud dále zjistil, že konci roku 2010 vznikla řada problémů kvůli schvalování licencí na solární elektrárny, někdy elektrárny ani nebyly postaveny. Začaly se kontrolovat důkladněji a také ve dvou, stručně vyjmenoval kontrolované součásti. K této věci si pamatoval společnost Solar CELI s.r.o., protože na ni licence vydána nebyla do konce roku 2010, ale až v roce 2011. Podrobnosti tohoto řízení si už nepamatoval, ale důvodem nevydání licence byla nedokončenost elektrárny. Mimoto nebyl v zaměstnání poslední dva dny v roce. Obecně nevydání licence nebylo výjimečné, protože je nevydali ve zhruba sedmdesáti případech, procentuálně to určit neuměl.

Dalším zaměstnancem téhož úřadu byl [REDAKCE]. Zaměstnán byl na oddělení zdrojů a sítí, pod což spadaly i obnovitelné zdroje, ale vydávání licencí neprováděl. Podobně jako další zaměstnanci ERU prováděl na konci roku 2010 kontroly solárních elektráren. Zhruba ve dvou případech prováděl kontrolu s [REDAKCE] a jedna z nich byla v Kralovicích 31.12.2010. Nepamatoval si kontrolu detailně, protože mu splynuly s ostatními v té době, kdy jich provedl celou řadu. O přítomnosti Policie ČR věděl, policisté jeli za nimi. Věděl i o odposlouchávacím zařízení u [REDAKCE]. Znal důvody pro sledování a odposlech, protože byl přítomen jeho rozhovoru s [REDAKCE] o nabídce úplatku dne 30.12.2010. O této nabídce informoval [REDAKCE] i předsedu ERU [REDAKCE]. Vzhledem k těmto okolnostem kontrolu provedl v podstatě sám a řádně. [REDAKCE] mluvil v Kralovicích s [REDAKCE] kterého poznal v hlavním líčení. Po skončení kontroly seděli s policisty v restauraci, kteří odposlech zhruba dvě hodiny vyhodnocovali s [REDAKCE] ale toho se nijak neúčastnil a sám s policií nespocoval. S [REDAKCE] o této věci nemluvil ani na zpáteční cestě, protože ten byl vystresovaný. Jedná se sice o jeho subjektivní pohled, ale [REDAKCE] považuje za poctivého a korektního člověka.

Na ERU pracoval i svědek [REDAKCE]. Z jeho výpovědi bylo k věci zjištěno následující. Na ERU byl na konci roku 2010 jeho místopředsedou a ředitelem sekce regulace. Popsal způsob přidělování licencí na solární elektrárny, včetně způsobu a rozsahu kontrol předcházejících udělení licence. Rozsah kontrol se koncem roku 2010 změnil, především kvůli podvodům na straně jejich stavitelů a vyskytly se také falešné revizní zprávy. Zaměstnanci ERU měli pouze provést kontrolu, popsat stav na místě, nikoli jej hodnotit. Vzdělání k tomu měli dostatečné, včetně [REDAKCE] k tomu, aby kvalifikovaně kontrolu tohoto druhu provedli. Rozhodnutí o licenci ale provedl příslušný zaměstnanec bez ohledu na stanovisko kontrolující osoby. Při kontrolách větších celků na konci roku jezdil na kontroly i právník (č.l.1580). Společnosti žádající licence v této věci neznal blíže, ale se Solar CELI s.r.o. byl v písemném kontaktu, kdy se měl vyjádřit, jestli licence bude vydána nebo ne. Přesněji se jednalo e-mail od [REDAKCE] z 10.1.2011 (č.l.1241). Také nějaká osoba se s ním chtěla sejit, ale jméno nevěděl. Dozvěděl se o nabídce úplatku [REDAKCE] dne 31.12.2010. Mluvil o této věci ještě s [REDAKCE] snad i s dalšími osobami. Angažovat se už v této záležitosti nijak nechtěl i kvůli účasti policie a jestli do řízení zasáhl předseda ERU nevěděl. Na druhou stranu věděl o rozhovoru předsedy s policií. Poté co obdržel tuto informaci se písemně vyjádřil vůči společnosti Solar CELI s.r.o. po poradě s právníkem ERU [REDAKCE]. Policie do

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1711

vydání licence této společnosti nijak nezasahovala. Z výpovědi [REDAKCE] vyplynulo, že na ERU pracoval na právním a poté legislativním odboru. Náplň činnosti stručně popsal, ale nepodílel se na správních řízeních. O nabídce úplatku se dozvěděl na počátku roku 2011 od [REDAKCE] a týkal se elektrárny v České Lípě. [REDAKCE] se s ním radil o postupu ERU v této věci. Nijak do věci nezasahoval, pouze NSZ ČR zaslal správní spis, podle jeho informací na popud Okresního soudu v České Lípě. S policií osobně nic neřešil.

Vyslechnut byl svědek [REDAKCE]. Z jeho výpovědi soud zjistil, že pracoval pro organizaci Transparency International na tzv. protikorupční lince. Volajícím měl poskytnout radu pro další postup. Poskytoval také kontakty na příslušné policejní útvary. Dne 30.12.2010 mluvil s člověkem, který chtěl ohlásit nabídku úplatku. Hovor byl kolem 14,00 hodiny, ale volajícím se mu nepředstavil. Ke své osobě uvedl, že pracuje v energetické úřadu, když jemu a jeho kolegovi byl nabídnut úplatek. Výši úplatku nevedl, stejně tak mu nesdělil nic bližšího ke své práci, místu nabídky, apod. Odkázal ho Policii ČR, resp. linku 158. Jeho hovor s tímto volajícím – [REDAKCE] byl nahrán na CD a v hlavním líčení přehrán. K nahrávce sepsal čestné prohlášení. Svědek soudu CD s uvedeným hovorem předal a je založeno ve spise na č.l.1547.

Nyní k právnímu postavení Energetického regulačního úřadu (ERU) a vydávání licencí k výrobě elektřiny. Práva a povinnosti ERU jsou vymezeny v tzv. energetickém zákoně, vydaném pod č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen zákona. Podle § 3 odst. 3 zákona mohou, mimo jiné, provozovat solární elektrárny pouze právnické osoby na základě udělené licence. Licence je definována v § 4 zákona, včetně její délky, ust. § 5 zákona pak stanoví podmínky pro její udělení. Podle § 5 odst. 7 zákona musí elektrárna splňovat určené technické předpoklady, vedle předpokladů dalších. Pokud je výrobcem právnická osoba a výkon elektrárny je vyšší než 20 kW je tato osoba povinna ustanovit odpovědného zástupce podle § 6 zákona. Z tohoto důvodu byl [REDAKCE] zastupoval společnosti Solar CD s.r.o. a Solar CELI s.r.o. Dále je ERU podle § 17 odst. 6 písm.a) zákona oprávněn rozhodovat o vydání licencí k provozu výroby elektřiny. Postup pro udělování licencí upravuje vyhláška č. 426/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Technické předpoklady jsou vymezeny v § 9 vyhlášky. Podle ust. § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky musí žadatel také prokázat propojení s ostatními zařízeními elektrizační sítě. Z těchto důvodů byly na obě elektrárny uzavřeny smlouvy na zapojení do sítě, aby bylo možné prodávat elektřinu a dodávat ji zákazníkům. Zapojení ale nebylo v době ohledání dokončeno ani u jedné z elektráren, jak soud zjistil z odposlechů a ze správních spisů vedených k vydání licencí, rovněž [REDAKCE] dospěl při ohledání, že elektrárny nesplňují technické předpoklad pro vydání licencí a jejich stav popsal v souladu se skutečností. Podle čl. 1.15 Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č.5/2009 byla stanovena výkupní cena elektrické energie i pro solární elektrárny. K vydání cenové regulace pro prodej energií, včetně elektrické, je ERU oprávněn podle § 17 odst. 11 zákona. Obecně pak byla výroba elektrické energie z energie slunečního záření podporována na základě zákona č. 180/2005Sb., ve znění pozdějších předpisů – zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů. Tento zákon zavazoval Českou republiku k odběru a dotování energií vyrobených z tzv. obnovitelných zdrojů. Jedním

z těchto zdrojů je i využití sluneční energie. Tyto elektrárny jsou vidět nyní velmi často a byly postaveny po na celém území republiky právě na základě tohoto zákona. Bohužel až později byla odmítnuta jejich nízká efektivita a podpora výrazně omezena. I z těchto důvodů uvedený zákon již není účinný, ale škody napáchané díky němu představují značnou zátěž pro ekonomiku do budoucna a také pro všechny spotřebitele elektřiny. Situace byla dodatečně řešena změnou daňové zátěže. Rozdíl v ceně mezi roky 2010 a 2011 je více jak poloviční, přesně z ceny 12,- Kč za kWh na 5,50 Kč pro rok 2011. Nicméně velká výnosnost této výroby elektřiny pro majitele elektráren vedla k jejich doslova masové výstavbě po celé zemi. V řadě případů proto nebyly elektrárny dokončeny do konce roku 2010 a tak ztratily jejich provozovatelé nárok na odběr za dotované ceny v původní výši. Problémem je pak i skutečnost, že jedna společnost staví elektrárny po celé zemi, což způsobuje obtíže při kontrole kvality a rychlosti prací. V této je to vidět velmi dobře, kdy jedna společnost staví současně řadu elektráren na různých místech a pak se je nedaří dokončit v původních termínech. Bývalý předseda ERU svědek [REDAKCE] potvrdil, že došlo při kontrolách dokonce k napadení zaměstnanců úřadu, protože odmítali vydat souhlasné stanovisko pro udělení licence.

Na ERU byly vedeny dvě správní řízení o udělení licence pro níže uvedené společnosti. Řízení bylo vedeno jednak pod č.j.:13863/2010-ERU se týkalo žadatele Solar CD s.r.o. a další řízení pod č.j.13879/2010-ERU se týkalo žadatele Solar CELI s.r.o. Soud měl oba správní spisy a přečetl je, aby byla zachována zásada bezprostřednosti podle § 2 odst. 12 tr. řádu. Kopie podstatných částí spisů jsou také založeny ve spise. Oba spisy jsou obsahově téměř shodné v datech, zhotoviteli, odpovědném zástupci, cenách a také smluvní pokutě za nedodržení termínu dokončení díla, s přihlédnutím k předpokládaným odlišným výkonům, protože elektrárna v Českém Dubu má zhruba trojnásobný výkon a cenu za dílo. Podle smluv o dílo měly být stavby zhotoveny a licence zajištěny do 31.12.2010. Rovněž tak byla dohodnuta pro důvody na straně zhotovitele smluvní pokuta ve výši rozdílu mezi garantovanou výkupní cenou do konce roku 2010 a pro rok 2011. V případě žadatele – společnosti Solar CD s.r.o. byl spis vrácen pro provedení důkazu Krajskému soudu v Brně. Ze spisu vedeného pro žadatele společnost Solar CELI s.r.o. – elektrárna Česká Lípa soud zjistil, že řízení bylo zahájeno dne 16.11.2010 na základě uvedené společnosti zastoupené [REDAKCE]. Dále spis obsahuje rozhodnutí ve správním řízení povolující stavbu. Řízení bylo na žádost navrhovatele z 29.11.2010 přerušeno z důvodu, že stavba, jinak označená jako výrobní, nebyla v termínu dokončena. Stavba byla předána 10.12.2010 a 20.12.2010 byla doplněna žádost o vydání licence. Dne 29.12.2010 ERU vydal usnesení povinnost strpět ohledání výrobní na 30.12.2010 v 11,00 hodin. V tento den bylo ohledání provedeno a [REDAKCE] sepsal protokol o ohledání a také pořídil fotodokumentaci. Z fotografií je i laikovi evidentní, že elektrárna nebyla schopna provozu, zvláště markantní je to v porovnání s fotografiemi z druhého ohledání ze 27.1.2011, například z konstrukcí volně visely kabely a někdy byl ještě smotaný v klubku. Vyjádření tehdy přítomného [REDAKCE] do protokolu, že je elektrárna je schopna okamžitého plného provozu bylo zcela v rozporu s realitou. V protokolu o ohledání [REDAKCE] popsal základní nedostatky, včetně toho, že stále probíhají práce. Elektrárna podle jeho závěru nebyla schopna provozu a skutečnému stavu také neodpovídala revizní

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1712

zpráva vypracovaná [redacted] [redacted] zaslal zprávu, datovanou 30.12.2010, podle níž byly tyto závady odstraněny. Nic takového nemohl vědět, když vzápětí odjel do Českého Dubu, kde zůstal do konce kontroly a je už na konci prosince tma. Stejně smyšlené oznámení poslal i ohledně druhé elektrárny, viz níže. Odstranění skluzu za řadu týdnů během několika hodin, nadto v silném mraze, není reálné. Pracovník ERU svědek [redacted] mluvil dne 31.12.2010 s [redacted] který mu potvrdil, že elektrárna není provozuschopná a sepsal o tom úřední záznam. Dne 18.1.2011 sdělil [redacted] [redacted] že je pověřen vyřízením této licence. Dále sdělil, že pro rozhodnutí nejsou podstatné názory pracovníků ERU a už vůbec ne zaměstnanců ČEZ Distribuce a.s. Rozhodnutí ve věci bude vydáno do 28.1.2011 (č.l.1599). Opakované ohledání bylo provedeno dne 27.1.2011 za účasti [redacted]. Tento den už elektrárna byla schopna provozu podle protokolu i fotodokumentace. Licence byla ERU vydána 4.2.2011 a od tohoto data vzniklo oprávnění k činnosti pro společnost Solar CELI s.r.o.

Obsah druhého spisu týkající se společnosti Solar CD s.r.o. je téměř shodný, zejména se to týká zhotovitele, termínu dokončení. Spis byl po přečtení vrácen, ale jeho obsah byl okopírován a je založen spise. Žádost o udělení licence byla společností Solar CD s.r.o. ERU podána 16.11.2010. Dne 25.11.2011 ERU vyzval k odstranění nedostatků podání. Požadované listiny jsou žadatelem doplněny a ustanoven odpovědný zástupce – [redacted] Dílo – stavba je předáno 10.12.2010. Potom jsou 16.12.2010 a 20.12.2010 podány doplnění k žádosti o udělení licence. Dne 29.12.2010 ERU vydal usnesení povinnost strpět ohledání výroby na 30.12.2010 ve 13,00 hodin. V tento den bylo ohledání provedeno. Svědek [redacted] sepsal protokol o ohledání a také pořídil fotodokumentaci. Fotografie z ohledání jsou i na č.l.578-587. Ve velmi stručném protokolu je uvedeno, že část panelů chybí, některé spojení nejsou propojena, naopak [redacted] popsal stav opačně. Na fotografiích je vidět, že stále na stavbě pracovali dělníci, některé konstrukce ještě ani nemají panely. Stejně jako v předchozím případě [redacted] už dne 30.12.2010 oznámil ERU, že závady byly odstraněny. Pracovník ERU [redacted] učinil záznam o hovoru s [redacted] dne 31.12.2010, který mu sdělil, že se panely přestavovaly na optimální výkon. Z téhož dne je záznam sepsaný [redacted] o rozhovoru s [redacted] a [redacted] že elektrárna je schopná provozu a téhož dne licence vydána byla. Rozhodnutí převzal [redacted] na základě plné moci pro společnost Solar CD s.r.o.

Nedokončenost obou elektráren potvrzuje odborné vyjádření z oboru bezpečnosti práce na elektrických zařízeních na č.l.872-874. Pro zpracování bylo vycházeno z fotodokumentací, které jsou v obou případech v rozporu s revizní zprávou. Revizní zpráva je smyšlená i ohledně odzkoušení zapojení, které nebylo možné provést kvůli nedokončené instalaci – bod 2). Ve vyjádření jsou i popsány i další pochybení revizní technika. Celkově je elektrárna v České Lípě v horším stavu než v Českém Dubu. Uvedené vyjádření je ve shodě s popisem stavu elektráren [redacted] a také [redacted], včetně odposlechů telefonního hovorů. Neudělení licenci k 30.12.2010 pak bylo zcela oprávněné. Námitky obžalovaných [redacted] a [redacted] jsou pouze překrucování reálného stavu ve svůj prospěch (č.l.1569).

Výši možných výnosů z obou solárních elektráren za dobu 20 let za dotovanou cenu za jednu kWh pro roky 2010 a 2011 soud zjistil z odborného vyjádření na č.l.863-964, na č.l.865-869 jsou k tomuto výpočtu sestaveny tabulky. Pro výpočet výnosů, resp. rozdílu výnosů se vycházelo z předpokládaných výnosů a také s přihlédnutím ke klesajícím výkonům solárních panelů. Započteno bylo i předpokládané zvyšování cen energie, byť v rozpětí 2 až 4 % ročně.

Ve věci byly povoleny podle § 88 odst. 1 tr.řádu odposlechy telekomunikačního zařízení. Obhajoba zpochybňovala zákonnost odposlechů. Námitka nezákonnosti se netýkala jejich povolení k trestnému činu, u kterého odposlech povolit nelze. V případě trestného činu podplácení lze odposlech povolit bez ohledu na výši trestní sazby. Jedná se o jeden z trestných činů k jejich stíhání se naše země zavázala mezinárodní smlouvou. Jedná se smlouvy vyhlášené pod č. 70/2002 Sb.m.s. a 43/2009 Sb.m.s. Naopak byla v této věci obhajobou namítána místní nepřislusnost a proto by povolil odposlech jiný než zákonný soudce. Odposlechy byly povoleny Okresním soudem v České Lípě, ale město Český Dub je na území soudního okresu Liberec. Ovšem v žádostech o povolení jsou uvedeny tři místa spáchání a ty se nalézají ve třech okresech – Česká Lípa, Liberec a Chomutov. První nabídka úplatku byla učiněna v České Lípě. Za tohoto stavu mohly odposlechy povolit tři okresní soudy, ale nelze žádat, aby povolení vydaly všechny tři současně jen pro svůj soudní okres. Podle soudu nedošlo k procesnímu pochybení za situace, kdy odposlechy povolil soud v jehož obvodu mělo dojít k prvnímu kontaktu mezi obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z tohoto důvodu byl místně příslušný také Okresní soud v České Lípě. K záznamům hovorů byl přiložen i tzv. výpis buněk, tedy míst odkud a kam bylo voláno, včetně umístění přenašečů signálů, kterých je více, pokud jel volající v autě nebo se pohyboval. Přepis hovorů je na č.l.154- 213, zvýraznění bylo provedeno před předáním spisu soudu. Nejedná se ale doslovné přepisy, protože důkazem jsou samy odposlechy, na základě zásady bezprostřednosti podle § 2 odst. 2 tr.řádu a ty přehrány samozřejmě byly.

Odposlechy byly povoleny pro telefonní čísla mobilních telefonů všech tří obžalovaných. Hovory se samozřejmě týkají ve značné míře podružných záležitostí, včetně posledních hovorů po zadržení [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pro tuto věc jsou podstatné dvě témata hovorů. První z nich se týká míry provozuschopnosti obou elektráren a druhé okolností přípravy a předání úplatku. Z rozhovorů vedených mezi obžalovanými navzájem a jejich obchodními partnery vyplynulo, že ani jedna z elektráren v této věci nebyla na konci roku 2010 dostavěna. Opakovaně bylo v hovorech řečeno, že se značné množství nedostatků doslova podařilo skrýt pod sněhem. Teprve během ledna 2011 se podnikaly kroky k jejich dokončení. Tento stav prokazují především hovory [REDAKCE] s různými osobami, protože právě on měl technické záležitosti na starosti. Uvedené skutečnosti jsou důležité pro potvrzení oprávněnosti nepřidělení licencí ze strany ERU pro obě elektrárny do konce roku 2010. Bez významu jsou úvahy obhajoby o technické složitosti zařízení a nutnosti zkoušek. Za situace kdy není elektrárna vůbec hotová jsou tyto úvahy či námitky bezpředmětné. Mimoto několik svědků z řad ERU s technickým vysokoškolským vzděláním, včetně [REDAKCE] potvrdilo, že solární elektrárna není

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1713

z elektrotechnického hlediska nijak složitá zařízení. Srovnání obhajoby s jadernou elektrárnou Temelín co do složitosti kontroly dokazuje pouze a jenom argumentační bezradnost. Soud nebude opakovat obsah hovorů a odkáže jen na ty, které jsou pro tuto věc podstatné.

K nedostavěnosti elektráren bylo z odposlechnů zjištěno, že dne 3.1.2011 volal [redacted] s [redacted]. V hovoru popisují stav nedokončené elektrárny. Tentýž den mluví opakovaně [redacted] s neznámým mužem a s [redacted] o následcích nedokončení a škodě vzniklé nižším tarifem výkupu. Dne 4.1.2011 se domlouvá [redacted] s [redacted], jak předstírat, že elektrárna v České Lípě byla v pořádku už 31.12.2010, ale podařil se mu „prosadit“ Český Dub, protože „ležel na člověku z ERU“. Stále ještě 4.1.2011 mluví [redacted] s [redacted] že v České Lípě stále není elektrárna dokončená a jen předstírají zapojení. Dne 5.1.2011 řeší [redacted] s [redacted] změnu datum revize elektrárny v České Lípě, aby bylo možné předstírat, že proběhla už 30.12.2010, což je znovu probíráno v hovoru ze 7.1.2011 mezi [redacted] a [redacted]. Další den [redacted] řeší nadbytečný počet panelů namontovaných v elektrárně v České Lípě, především pak nebyla zhruba jedna třetina této elektrárny dokončená, jak oznámil [redacted]. Dne 12.1.2011 řeší [redacted] s [redacted] jak do dokladů zpětně vepsat, že elektrárny byly dokončeny 31.12.2010. Opět [redacted] řeší dne 7.1.2011 s osobou označenou Honza, jak zakrýt nedokončené práce, včetně trafostanice. Téhož dne podrobně řeší [redacted] s [redacted] důvody nedokončení elektráren v termínech. [redacted] neformálně rozebírá zpoždění staveb obou elektráren s osobou pod jménem Karel a především plánují dokončení do konce ledna nebo až února. Se stejným mužem mluví [redacted] 13.1.2011, kterému sděluje, že můžou být rádi za sníh, který skryl kabely smotané do klubka. Dalším problémem je neplacení dělníků na elektrárně v Českém Dubu podle hovoru z 11.1.2011. Následně dne 13.1.2011 mluví [redacted] s osobou pod jménem [redacted], který si stěžuje, že elektrárny nebyly dokončeny v termínu. [redacted] to přiznává, ale oponuje tím, že mají „zajištěnu legislativu“, podle kontextu míněny licence. Vzápětí řeší stav elektráren [redacted] s neoznačeným mužem, který si stěžuje na velmi špatný stav – statiku konstrukcí a na nedbale provedenou montáž panelů. Vedle toho se opakovaně snaží [redacted] s [redacted] dosáhnout změny rozhodnutí přímo na ERU a také tam vyvinout určitý tlak přes známosti. Totéž je řečeno v rozhovoru dne 20.1.2011 mezi [redacted] a [redacted]. Nezbyvá než zopakovat, že hovory jednoznačně prokazují nedokončenost obou elektráren dne 30.12.2010, na něž nebylo možné vydat licence. Popisují způsoby podvádění a maskování závažných nedostatků i za účasti znalce.

Zmíněné druhé téma hovorů se týká přípravy a předání úplatku. Hovory v tomto směru jsou v podstatě už jen mezi obžalovanými [redacted] a [redacted] na jedné straně a na druhé straně s [redacted]. Hovory jsou dále vedeny s právníkem společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. a také s jejich účetní, kteří ale neznali všechny okolnosti věci. Na počátku se řeší výše úplatku a za kterou z elektráren, případně za obě. Poté se řeší rezervace peněz v bance, místo a způsob předání, nakonec výběr peněz a jejich odvoz do Prahy, kde je má předat [redacted]. Na závěr už je pouze několik krátkých hovorů o zadržení [redacted] a [redacted]. Opět soud nebude opakovat obsah hovorů, mnohdy zdlouhavých, proto

odkáže jen na ty skutečně k věci. První hovor je z 3.1.2011 mezi [redacted] a [redacted] byt je obecný a vedený v názvacích, mimo jiné, „se má vše komplet zabalit a dohody platí“. [redacted] také sám žádá o telefonát a schůzku u Ikey v Praze. Druhý den se telefon opakuje ke stejnému tématu a opět je volajícím [redacted]. Odpoledne 5.1.2011 mu volá [redacted] ale na ničem se nedohodnou. Další den mu telefonuje [redacted] a opět mluví o jejich dohodě, která stále platí a také o výši úplatku, kdy „je třeba dotáhnout Českou Lípě“. [redacted] dohodu potvrzuje, včetně výše úplatku. Poté je v hovorech přestávka, protože oba byli na horách. Hovory proto pokračují až 19.1.2011 telefonuje [redacted] a mluví o elektrárně v České Lípě. Znovu si ověřuje, jestli platí „dohoda“. Oznamuje další kontakt na následující týden. Ještě předtím mluví [redacted] s [redacted] dne 26.1.2011 o kontrole v České Lípě, především mluví o tom, jak se s [redacted] dohodnout a vše připravit. Hned potom telefonuje [redacted] a odkazuje ho na [redacted], protože ten společnost zastupuje. [redacted] mu telefonuje za zhruba dvě hodiny a stejně jako [redacted] si ověřuje platnost „dohody“ a zaručuje se za její dodržení. Obecně řeší techniku předání peněz. [redacted] mu nevěří, protože [redacted] nedodržel slovo. Znovu stejný den spolu mluví [redacted] a [redacted]. Podstatné je, že [redacted] ví o „dohodě“ [redacted], tedy že za každou elektrárnu bude zaplacen milion, jeho slovy „jedna plus jedna“, ale peníze druhá strana nedostala. Vzápětí poté domlouvá [redacted] s právníkem společnosti [redacted] jak úplatek zařadit do účetnictví. Navržena je půjčka doložená kvitancí. [redacted] ho upozornil na omezení ve výši 15.000,- EURO při převodech v hotovosti. Vše musí být hotovo do 11,00 následující dne, kdy je oznámena další kontrola elektrárny v České Lípě. Nato volá [redacted] ženě ([redacted] – svědkyni slyšené ve věci), aby vybrala z účtu milion. Podle jeho pokynu výběr rezervuje v bance na příští den. [redacted] volá zpět, že je vše zařízeno, ale problém je zařazení peněz do pokladny. Stále ještě 26.1.2011 v podvečer mluví [redacted] s [redacted] o obou elektrárnách. Také mluví o třetí osobě - [redacted] který se možná bude snažit vyhnout mnohokrát zmíněné „dohodě“ a aby „byl v klidu“. [redacted] ihned potom telefonoval s [redacted] kvůli kontrole na následující den, [redacted] ho ujišťuje, že „vše je domluveno“. Znovu spolu mluví ještě 26.1.2011 [redacted] a [redacted] aby se [redacted] sešel s [redacted] před kontrolou, proto [redacted] vzápětí telefonuje [redacted] potvrzuje účast [redacted] na kontrole, proto je třeba připravit nezbytné listiny pro fingovanou půjčku. Připravit je má [redacted] a [redacted] je podepíše, ale kolonka pro dlužníka - [redacted] bude prázdná, protože nemají údaje k jeho osobě. V podvečer zatelefonoval [redacted] a vysvětlil mu způsob a okolnosti předání peněz na příští den. [redacted] poté tyto informace oznámil [redacted] a znovu spolu mluví ještě večer, kdy si potvrzují, že se peníze předají jako půjčka s tím, „že jiná cesta není“ a „také to tak udělají“. [redacted] ale o tomto nevěděl, protože ráno 27.1.2011 mu [redacted] jen oznámil, že „s [redacted] je to třeba dokončit“. Potom se [redacted] s [redacted] dohodl na předání předtisků celkem tří smluv o půjčce a také kvitancí. [redacted] s [redacted] potom upřesnili, že tato první částka bude za protokol z elektrárny v Českém Dubu, aby prokázali splnění svého slibu a plánují shodně postupovat v případě elektrárny v České Lípě. [redacted] urguje od [redacted] dodání peněz ze společnosti na Černý Most, která jejich přivezení stvrzuje. [redacted] pak zatelefonoval [redacted] že předání proběhne o půl třetí u kina Cinestar, pak si místo upřesňují. Ještě před předáním peněz ve 12,50 hodin [redacted] sděluje neurčenému muži, že kontrola v České Lípě proběhla bez problémů a měl by

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1714

být zachován tarif pro rok 2010. Následuje jeho zadržení. Podstatné z uvedených odposlechů je, že obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] po celou dobu směřovali své jednání k získání kladného posouzení elektrárny v České Lípě. Spáchání si připravili a [REDAKCE] vymyslel předání celé částky jako fingované půjčky. [REDAKCE] je v žádném případě neprovokoval, resp. neurgoval k předání peněz. Komunikace byla, až na několik hovorů, vždy iniciována [REDAKCE], v několika málo případech [REDAKCE], což se týká i hovorů o podružných a upřesňujících skutečnostech, například místo předání, přesný čas. Oba obžalovaní připravovali získání licence na druhou elektrárnu a také s účinností do konce roku 2010, kdy hodlali postupovat stejným způsobem.

Ve věci bylo povoleno i sledování osob a věci podle § 158d tr. řádu. Svědek [REDAKCE] dostal od Policie ČR na schůzku v Kralovicích dne 31.12.2010 odposlouchávací zařízení. Svědek na něj nahrál rozhovor s [REDAKCE]. Bohužel se z neznámých důvodů nepodařilo nahrávka dochovat celá, ale podstatná část zachována je. Soud přehrál proto jen tento zbytek, nadto velmi nekvalitní. Nízkou kvalitu lze do značné míry vysvětlit tím, že se nahrávalo venku ve větru, za silného mrazu a také za chůze po praskajícím zmrzlém sněhu, které rušily příjem. Zařízení směřovalo dolů a kamera proto zabírá zmrzlou zem a boty. Ze zachované části záznamu vyplynulo, že [REDAKCE] odkázal na rozhovor z předchozího dne s ním a [REDAKCE]. Zopakoval nabídku úplatku, jeho slovy „jedna plus jedna“, tedy milion za každou elektrárnu. [REDAKCE] měl tehdy jen zatelefonovat na ERU, že jsou obě elektrárny v pořádku. Rozebírá dva způsoby vyplacení. Navrhuje buď hotové peníze nebo vystavení faktury za fiktivní služby. [REDAKCE] odpovídá, že možnost vystavení faktury nemá. Nakonec [REDAKCE] zapne na hlasitý poslech rozhovor s [REDAKCE], který jeho nabídku potvrzuje. [REDAKCE] se opakovaně zaručuje za splnění, že jde o gentleman's agreement. Jednoznačně [REDAKCE] tím, kdo rozhovor vede a nelze z jeho průběhu vysledovat žádné provokace nebo až navádění ze strany [REDAKCE]. Nahrávací zařízení je velmi malé, vypadá jako přívěšek (č.l.1633d). Bezpředmětné jsou úvahy obhajoby, kde bylo zařízení povoleno nebo vyrobeno. Jde o součást operativní techniky. Pro naplnění účelu a nahrání hovorů a jejich účastníků je zcela nezbytné, aby takové zařízení bylo utajené. Jinak je nepoužitelné. Policie tyto zařízení používá a nemá žádnou povinnost je někde veřejně prezentovat. Na pomezí uvěřitelnosti je zjišťování země výroby zařízení, protože to nemá žádný význam. Soud při výslechu policistů z ÚOOZ PČR v Hradci Králové tyto otázky nepovolil, protože neměly vztah k věci.

Dalším důkazem ve věci je částka milion korun získaná předstíraným převodem podle § 158c tr. řádu. Podle tvrzení obhajoby úkon nebyl proveden řádně nebo dokonce zcela nezákonně. Důvodem nezákonnosti je míra a způsob ingerence ze strany Policie ČR a současně i [REDAKCE], které byly takové intenzity, že se jednalo o policejní provokaci, jinými slovy pohnutí ke spáchání. Soud dospěl po zhodnocení jednotlivých důkazů k tomuto úkonu k závěru, že nedošlo v průběhu jeho provedení k pochybení. Principem úkonu je podle § 158c odst. 1 tr. řádu předstírání převodu předmětu plnění, včetně převodu věci, přičemž mezi věcí jsou řazeny i peníze v hotovosti. Uvedené ustanovení počítá se čtyřmi variantami předstíraného převodu, mimo jiné, předstírání koupě, používané obvykle při nákupu

drog nebo zbraní. Může se naopak jednat o prodej věcí a případně jiný způsob převodu plnění, což se týká této věci. Konkrétně pro tuto věc je nezbytné splnit podle § 158 odst. 1 písm. d) tr. řádu, aby se jednalo o věci nebo věc určenou k páchání trestné činnosti, Uvedený zákonný požadavek je splněn, protože šlo o peníze - hotovost určenou k uplacení veřejného činitele. Dlužno dodat, že v dané věci je pro předstírání převodu splněn tento jeden předpoklad ze čtyř možných, což samozřejmě postačuje. K provedení úkonu je třeba písemného souhlasu státního zástupce a ten byl vydán dne 28.2011 (č.l.249), na základě předchozí písemné žádosti Policie ČR (č.l.245-248). Převod byl proveden už 27.1.2011. Z tohoto časového sledu je evidentní, že souhlas byl vydán dodatečně a odůvodnění povolení odkazuje na ust. § 158c odst. 3 tr. řádu. Podle tohoto ustanovení lze povolit převod i dodatečně a policejní orgán má lhůtu 48 hodin k získání souhlasu a i ta dodržena byla. Takto lze postupovat jen pokud věc nesnese odkladu. Tento zákonný předpoklad je splněn, protože policejní orgán se dozvěděl o místu a čase předání peněz několik hodin před jeho uskutečněním. Neméně důležité je, že k předání došlo na kraji Prahy, ale státní zástupce povoloval převod z Liberce, kdy předání žádosti vyžaduje nějakou dobu, tj. její sepsání a převoz a v podstatě obratem je nutné rozhodnout. Zásadní je, že shora uvedená zákonná lhůta zachována byla, včetně písemné formy. Nepochybně věc nesnesla odkladu. V této věci neurčoval místo a čas policejní orgán, ale podezřelá osoba. [redacted] termín a místu několikrát upřesňoval, peníze dostal velmi krátce před jejich předáním [redacted]. Z odposlechu hovorů si lze ověřit, že se [redacted] také s [redacted] a s [redacted] řešili, jak peníze zařadit do účetnictví a jak využít listin získaných od [redacted]. Nemožnost určení přesného času předání byla dána i tím, že se [redacted] i [redacted] domlouvali v době, kdy nebyli dosud v Praze a nemohli zaručit, že dorazí včas. Nešlo vyloučit ani dopravní komplikace na konci ledna při jízdě z České Lípy. Také se nemohli shodnout na místě předání, proto byl [redacted] instruován, aby k předání došlo ve vozidle, což byla zjevně jediná instrukce, kterou od policie dostal. Policie takto postupovala z důvodu bezpečnosti, protože zatýkat někoho v autě je snadnější než v restauraci, kde jsou hosté a personál.

Institut předstíraného převodu je nepřilíš dlouho užívaným procesním sloužícím k odhalování trestné činnosti. Především se jedná o závažnou trestnou činnost. Dosti často pro trestnou činnost podobného druhu jako v této věci, tedy uplacení nebo přijímání úplatků. Poměrně často se používá u drogových deliktů. Zaveden byl z důvodu boje uvedené trestné činnosti. Hranice mezi předstíraným převodem a tzv. policejní provokací je poměrně úzká. Zpochybňování zákonnosti provedení tohoto úkonu obhajobou je proto velmi časté. Nicméně již Ústavní soud v nálezu z 22.6.2000, sp.zn. III ÚS 597/99 samozřejmě odmítl možnost iniciovat trestný čin policií, ale akceptoval určité ovlivnění pachatele s přímým zapojením policejních složek do realizace úmyslu pachatele spáchat příslušný trestný čin. Policie může zasáhnout až v momentu, kdy osoba již podnikala kroky směřující ke spáchání nebo už dokonce započala s pácháním trestného činu. Současně policejní složky nesmí vyvíjet žádnou přímou aktivitu vedoucí ke spáchání trestného činu. Také je třeba zjistit, co vedlo osobu ke spáchání trestného činu. Nelze při provedení převodu využít ani sympatií nebo dokonce přesvědčování (5 Tdo 497/2012). Policie také nemůže zasahovat v tom směru, že by určovala množství převáděných věcí,

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1715

resp. peněz, aby dosáhla přísnější kvalifikace trestného činu (1 To 35/2011). V této věci podle názoru soudu byly dodrženy veškeré zákonné podmínky pro provedení předstíraného převodu. Pokud má být předstíraný efektivní, musí být Policie ČR nebo osoba s ní spolupracující do určité míry aktivní. V případě úplné pasivity by mohlo dojít ke změření úkonu, zejména z důvodu podezření zapojení druhé osoby nebo dokonce policie. Zákonnost převodu je nezbytné posoudit v celém kontextu jednání pachatele, resp. pachatelů jako v této věci, dlužno dodat, že judikatura je zatím nepřiliš rozsáhlá, ale poměrně jednoznačná - 5 Tdo 1366/2003, 6 Tdo 458/2004 a později 5 Tdo 497/2012. V této věci policie nepochybila, protože pouze realizovala původní záměr obžalovaných. Rozhodně u žádného z nich neabsentoval úmysl trestně jednat a každý měl postupně svoji roli na základě svého postavení ve společnosti. Úmysl měl každý z nich. Podstatné je, že úmysl na jejich straně existoval už před vstupem policie do věci. Policie nenahradila jejich úmysl jednat, přičemž jde o úmysl přímý, protože jednání bylo z jejich strany vyvoláno a oni sami byli aktivní a své konání jasně směřovali ke konkrétnímu cíli, čímž bylo získání licencí účinných do konce roku 2010. Právě tento moment dokládá, že jednali v představě spáchání trestného činu, případná právní kvalifikace je bezvýznamná. Podle soudu by se o provokaci jednalo tehdy, kdyby ze strany policie byl dán podnět k nabídce úplatku v podobě věci nebo jednání. V této věci šlo ze strany policejních složek pouze o reakci na předchozí systematické chování obžalovaných, jinak řečeno na jejich projev vůle. Nelze odhlédnout od skutečností, že to byli obžalovaní, kdo určovali výši úplatku a částka milion byla uváděna opakovaně už před oznámením policii ze strany [redacted]. K úspěšnému provedení převodu se musí policista nebo jiná osoba účastníci převodu na její straně chovat stejně jako v době předcházející převodu. V opačném případě není možné ničeho dosáhnout, protože druhá strana úkonu nepochybně pojme podezření. Osoby páchající trestnou činnost takového druhu jako v této věci, jsou velmi obezřetné a rychle reagují na změnu chování. Zcela striktní výklad by totiž znemožnil použití tohoto i dalších institutů, například nasazení agenta, záměny zásilky, atd. Jinak prostě není možné určité druhy trestné činnosti a jejich pachatele odhalit a usvědčit. V této věci došlo ke spáchání už v momentě nabídnutí úplatku a do této doby policie do věci nijak nezasahovala a ani zasáhnout nemohla. Konat začala až po oznámení [redacted] a poté již pouze reagovala na jednání obžalovaných. Podmínkou pro použití převodu je samozřejmě postup v souladu se zákonem a to bylo v dané věci dodrženo, jak už soud konstatoval. V žádném případě uvedení svědci nebo dokonce přímo Policie ČR nepohnuli či dokonce nevyprovokovali obžalovaného [redacted], resp. další obžalované, ke spáchání trestného činu.

Částka milion korun zajištěná při předstíraném převodu byla spočítána vyfotografována a uložena do depozita (č.l.111-126, 127, 128). Zajištěny byly také listiny – tři smlouvy o půjčce na 1 x 300.000,- Kč a 2 x na 350.000,- Kč podepsané [redacted] jako věřitelem a [redacted] jako dlužníkem. Smlouvy jsou datovány až 28.1.2011, dále potvrzení o předání a vrácení s přeškrtnutým datem (č.l.91, 92, 93-94), které vydal dne 27.1.2011 [redacted] (č.l.85-86). [redacted] vydal i nevyplněné předtisky potvrzení a smluv (č.l. 87-90). [redacted] vydal tutéž smlouvu, potvrzení o předání a také převzatou hotovost milion korun i s obálkami (č.l.100-101). Listiny jsou podepsány jen [redacted] a datovány 28.1.2011 (č.l.102-106).

Vyslechnuti byli také policisté z ÚOOZ – expozitura Hradec Králové, kteří tuto věc vyšetřovali. Uvedený útvar sice není místně příslušný, ale Policie ČR může vyšetřovat trestnou činnost na území celé republiky. Do celé věci se útvar zapojil přes [REDAKCE], jehož bratr [REDAKCE] pracoval s [REDAKCE] v ERU. Z jeho výpovědi byly soudem zjištěny následující skutečnosti. S [REDAKCE] se setkal 30.12.2010 v podvečer, po předchozím kontaktu od jeho bratra [REDAKCE]. Bratr pracoval na ERU a stručně mu vyložil podstatu věci a chtěl vědět, jak mají dále postupovat. S bratrem už o této věci nemluvil. Sešel se přímo s [REDAKCE]. Od něj se dozvěděl, jak a kým mu byl úplatek nabídnut, včetně formy, tedy hotové peníze přislíbené ústně. Vedle [REDAKCE] mu nabídl peníze také [REDAKCE] ale jen 800.000,- Kč, protože jako zaměstnanec nemohl nabídnout více. Vysvětlil otevřeně [REDAKCE], že za této situace bude dokazování složité a dal mu den na rozmyšlenou. Oznamení nahlásil svému nadřízenému [REDAKCE]. O rozhovoru sepsal záznam. Druhý den mu [REDAKCE] telefonoval a zeptal se na další postup, protože měl strach. Současně mu sdělil, že tentýž den má kontrolovat elektrárnu v Kralovicích se stejnou osobou, jaká mu nabídla úplatek. Vedení útvaru se rozhodlo poskytnout [REDAKCE] ochranu. Také mu s [REDAKCE] předali zařízení k odposlechu hovoru. [REDAKCE] doprovázel na místě právě s [REDAKCE] a poučili ho, jak se má chovat a že nemá druhou stranu provokovat. Mluvili tentýž den s ředitelem ERU [REDAKCE], kterého seznámili s touto věcí. Odjeli potom do Kralovic, kde [REDAKCE] dali i zařízení a popsali mu jeho použití. Kontrola trvala kolem hodiny. [REDAKCE] jim v zkratce popsal opětovnou nabídku a pak si přečetli záznam odposlechu, v něm nabídky úplatku byly jasně řečeny, včetně způsobu jeho zaplacení. Poté [REDAKCE] ze svého rozhodnutí zatelefonoval ne ERU do Jihlavy [REDAKCE] aby se vydala licence pro elektrárnu v České Dubu. Zastavili se před odjezdem na místním obvodním oddělení Policie ČR a oznámil nadřízeným stav ve věci. Následně se začala věc šetřit. Vyžádal si i rozhovor z tzv. protikorupční linky. Nevzpomněl si, jestli zahájení oznámili председови ERU. Následně prováděl jejich útvar běžné úkony ve věci až do 27.1.2011, kdy došlo k předání peněz a zadržení obžalovaných. Během této doby se odposlouchávaly hovory, proto znali další postup obžalovaných. Předpokládali, že k předání peněz dojde později, ale [REDAKCE] vše urychlil. Svědek vyloučil jakékoli instruování [REDAKCE] během jejich kontaktů. Popsal také zmíněný den 27.1.2011, kdy nejprve doprovázel [REDAKCE] na kontrolu v České Lípě, pak do Prahy. Na Černém Mostě se sešel [REDAKCE] s [REDAKCE]. V momentu převzetí peněz byl [REDAKCE] zadržen. Výpověď svědka je velmi podrobná a přesná i přes časový odstup téměř dvou let. Důvodem pro tento stav je, že svědek si psal o celé věci poznámky, které si před hlavním líčením přečetl a poznámky si sebou i vzal, ale nečetl z nich. Pořizoval si, je, protože předpokládal už době vyšetřování výslech u soudu (č.l.1623). Zásadní je, že se jeho výpověď shoduje ve všech podstatných bodech s výpovědí [REDAKCE], [REDAKCE] a také s listinnými důkazy. Výpověď je jasná, podrobná a současně vstizná. Z těchto důvodů soud z jeho výpovědi vycházel pro své skutkové závěry.

Svědka [REDAKCE] jel dne 31.12.2010 do Kralovic s [REDAKCE], policistou ze stejného útvaru. Z jeho výpovědi soud zjistil, že dne 31.12.2010 se od [REDAKCE] dozvěděl o nabídce úplatku [REDAKCE] od [REDAKCE]. Téhož dne s [REDAKCE] jeli na

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1716

místo kontroly a upozornili ho, aby nebyl během rozhovoru s druhou osobou aktivní. Předali mu nahrávací zařízení. Hned další den zahájili úkony trestního řízení. Postup konzultovali se státní zástupkyní [REDAKCE] a vedoucím ÚOOZ. Spis ve věci vedl [REDAKCE]. Během ledna 2011 se prováděly úkony až do zadržení podezřelých. Popřel jakoukoli dohodu nebo tlak na ERU ohledně vydání licencí. Pouze se na ERU informovali o způsobu vydávání licencí a mluvil jednou nebo dvakrát s jeho tehdejší předsedou [REDAKCE].

Úkony trestního řízení ve věci zahájil policista [REDAKCE] ze stejného útvaru. Vyšetřování v této věci vedl. K zahájení úkonů došlo 31.12.2010. Poté se v lednu 2011 kontaktoval s [REDAKCE] ale žádné pokyny do zahájení trestního stíhání nedával, zejména ne toho druhu, jak má mluvit s tehdy podezřelými. Nedával mu ani žádné pokyny před převzetím peněz dne 27.1.2011. S pracovníkem ERU nejednal, snad to prováděl [REDAKCE]. Popřel ingerenci Policie ČR do vydávání licencí na ERU.

Vyslechnut byl vedoucí expozitury ÚOOZ v Hradci Králové [REDAKCE]. Z jeho výpovědi vyplynulo, že se konci roku 2010 dozvěděl o nabídce úplatku [REDAKCE], snad až ve výši pět milionů. Dne 31.12.2010 poslal [REDAKCE] a [REDAKCE] jako doprovod [REDAKCE] a také je poslal na schůzku s ředitelem ERU. [REDAKCE] měli oba detektivové chránit. Nesměli nijak svědka navádět k provokaci a v tomto směru ho měli poučit. O výsledku schůzky byl informován. Mělo dojít ke spáchání trestného činu, resp. k nabídce úplatku ve výši dva miliony. Následovalo zahájení úkonů ve věci. Spis vedl [REDAKCE] a vyšetřovatelem [REDAKCE]. Popřel zásah do rozhodování ERU o licencích. Nevydání licence na jednu z elektráren bylo z důvodu jejího nedokončení a různých nedostatků. Vše skončilo zadržením podezřelých, ale ke skončení věci žádnou lhůtu stanovenou neměli. Soud poukazuje v tomto směru na žádost o předstíraný převod. Převod byl povolen zpětně a z toho lze dovodit, že se předem žádná časová hranice nestanovovala.

Výpovědi policistů popisují standardní operativní šetření před zahájením trestního stíhání. Soud ani z listinných důkazů nezjistil nic, co by svědčilo pro údajnou policejní provokaci a snaze dosáhnout tzv. realizace věci do určitého data.

K výběru částky milion korun byli vyslechnuti zaměstnanci společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. Z jejich výpovědí soud zjistil, kdo dal pokyn k výběru částky milion korun, kdy ji vybral, jak byla předána a také vedena v účetnictví. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že pro uvedenou společnost pracuje jako asistentka a má na starost i pokladnu. Za ni nese hmotnou odpovědnost. Výběr částky milion korun v lednu 2011 byl první za dobu jejího zaměstnání v této společnosti. Schválit platbu v této výši a v této době mohl pouze [REDAKCE] který k ní také dal pokyn. Určení této částky neznala, dozvěděla se vše až z médií. Po výběru ji předala [REDAKCE], který peníze odvezl do Prahy [REDAKCE]. Dodnes je uvedená částka vedena v pokladně jako manko. Účetnictví společnosti také dalších společností v tzv. holdingu zpracovává [REDAKCE]. Svoji činnost popsala, kdy jedná především s [REDAKCE] který ji dává příkazy. Částka milion korun vybraná 27.1.2011 byla zúčtována jako vklad do pokladny, stejně jako jiné

výběry. Nevěděla, že tato částka do pokladny vložena nebyla, ale výši hotovosti v pokladně neznala, protože tu kontroluje [REDAKCE]. Právník [REDAKCE] ji pak řekl, že uvedená částka bude vedena jako půjčka. Podstatné je, že v minulosti se žádná vybraná částka jako půjčka nevedla. Z výpovědi svědka [REDAKCE] soud zjistil, že pracoval na technické přípravě staveb elektráren, stručně ji popsal. Dne 27.1.2011 byl pověřen [REDAKCE] aby ji odvezl do banky. Poté mu dala zalepenou obálku, kterou odvezl [REDAKCE] na Černý Most v Praze. Předal mu ji kolem 14,00 hodiny, ale ani pak se nedozvěděl její obsah. Z výpovědi svědka [REDAKCE], manažera obchodu téže společnosti, soud zjistil následující. Ve společnosti pracoval od roku 2009. Náplní jeho činnosti je vyhledávání potencionálních partnerů a uzavírání smluv. Z náplně jeho práce také vyplývá, že se na výstavbě elektráren nijak nepodílel a ani o nich neměl podrobnější informace. Nebyl v kontaktu ani s pracovníky ERU. O této věci ví jen málo a navíc z doslechu. Svědek se jasným výpovědím vyhýbal a podle odposlechů telefonních hovorů byl o způsobu získání licencí informován opakovaně [REDAKCE]. Smlouvy pojmenované jako smlouvy o půjčce, byť šlo o úkon předstíraný, včetně kvitancí, sepsal právník [REDAKCE]. Z jeho výpovědi vyplynulo, že o sepsání ho požádal [REDAKCE] zhruba týden před jeho zatčením. Mluvili spolu osobně nebo telefonicky. K druhé straně smlouvy neměl žádné údaje a jméno [REDAKCE] se dozvěděl až po zatčení obžalovaných, i když nevyklučoval, že ho zaslechl už dříve. Jméno pochopitelně znal, když sepisoval pro [REDAKCE] smlouvy o půjčce. Odpovědím se snažil vyhýbat, zejména nevysvětlil, proč se podílel na obcházení zákona rozepsáním částky označené jako půjčka na tři smlouvy. Nesmyslem je jeho tvrzení, že nevěděl o tom, že by měly peníze ze společnosti odejít (č.l.1567). Po zatčení řešil i účetní stránku, tedy jak částku milion korun vykázat v účetnictví. Nakonec dal pokyn, aby se částka zaúčtovala jako držená policií. Výběr částky milion korun z Raiffeisen Bank si soud ověřil z výpisu účtu společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. na č.l.878-894.

Vyslechnut byl statutární zástupce společností pro které společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. obě elektrárny stavěla. Z výpovědi svědka [REDAKCE] jednatele společností Solar CD s.r.o. a Solar CELI s.r.o. (1476, 1477), soud zjistil následující. Osobně se zúčastnil kontrol obou elektráren s obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE]. S výsledky kontrol byl seznámen, protože podepisoval protokoly. K chování zaměstnanců ERU neřekl nic určitého, pouze si pamatoval [REDAKCE] který vše vedl a byl aktivní. Oba kontroloři se chovali stejně během obou kontrol a z jeho pohledu standardně. Nevydání licenci ze strany ERU s účinností do konce roku 2011 považuje za chybu tohoto úřadu. Popřel tvrzení [REDAKCE], že by ustanovení o smluvní pokutě bylo jen formalitou. Dále se kontrol zúčastnil [REDAKCE] právník zastupující obě uvedené společnosti. Z jeho výpovědi vyplynulo, že se také zúčastnil prohlídek obou elektráren. S pracovníky ERU nejednal. Podepisoval protokoly z prohlídek a měl k nim námítky, ale už si nepamatoval detaily. Podle jeho názoru protokoly nebyly v souladu se stavem elektráren.

Dále byl vyslechnut svědek [REDAKCE]. V roce 2010 byl ředitel divize distribuce společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. Obžalované zná, jsou jeho přátelé. Přátelský vztah dokládají odposlechy telefonických rozhovorů. Na konci roku 2010 bylo náplní jeho činnosti i jednání s ERU o přidělení licencí. Zasílal ERU

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1717

požadované doklady a jednal také přímo na centrále v Jihlavě. Zajišťoval také, aby na kontrolách elektráren ERU byli přítomni jejich zaměstnanci. Konzultoval jednak s [REDAKCE] zda jsou připraveny podklady. Po kontrolách elektráren 30.12.2010 odjel do Jihlavy a na ERU jednal s [REDAKCE] z odboru licencí. Podle jeho informací byly obě elektrárny provozuschopné. Obdržel jen licenci na elektrárnu v Českém Dubu a očekával vydání licence i na elektrárnu v České Lípě. Nakonec mu [REDAKCE], že druhá licence vydána nebude pro závady a věc se řeší. S [REDAKCE] a [REDAKCE] se spojil, aby od [REDAKCE] získaly potvrzení, že závady byly odstraněny. Tato žádost postrádá logiku. [REDAKCE] ze České Lípy odjel kolem poledne a nemohl jakkoli ověřit změny na místě. Argumentace prohlášením [REDAKCE] je bezpředmětné, protože nedokazuje niče.

Pro společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. pracuje svědek [REDAKCE]. Soud z jeho výpovědi zjistil, že vypracovává posudky staveb elektráren. Po skončení stavby kontroluje stavbu, jestli odpovídá dokumentaci. Ohledával obě elektrárny v této věci, ale v Českém Dubu byl až v roce 2012. V České Lípě byl na počátku roku 2011. Kontroloval slaboproud a zda na nich nejsou nějaké poruchy. Ovšem neměl k dispozici revizní zprávy, resp. jednu zprávu dostal až po kontrole. Bez významu je jeho úvaha, že revizní zprávy pro ERU nemají význam a další subjektivní hodnocení. Podle § 9 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb. je revizní zprávu třeba předložit pro zařízení nově uváděné do provozu. Jinak jeho výpověď nepřinesla k věci niče, protože elektrárny navštívil až po kontrolách ERU.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že také pracuje v oblasti energetiky a je i soudním znalcem. Posuzuje funkčnost solárních elektráren. Spolupracoval i se shora uvedenou společností. Podílel se na posuzování stavu elektráren před kontrolami ERU. Z elektráren v této věci navštívil tu v České Lípě v prosinci 2010 a pak 27.1.2011, nebyl si jistý, jestli na žádost [REDAKCE]. Podle jeho názoru byla elektrárna provozuschopná už v prosinci 2010, i když se do další kontroly provedly ještě nějaké práce. Sám dodal, že osobně nic nekontroloval a opět tak jde nikoli o odborný, ale subjektivní pohled. Následně opět posuzoval rozsah oprávnění ERU, podobně jako [REDAKCE], což je bezpředmětné. Vedle toho se svědek pokoušel antedatovat posudky, tedy k 31.12.2010, jak vyplynulo z odposlechů telefonických hovorů.

Obžalovaným byly zajištěny mobilní telefony, dále [REDAKCE] vydal notebook, stejně jako dva flashdisky (č.l.85-86). [REDAKCE] (č.l.95), který dal souhlas k výpisům hovorů a provedení analýzy (č.l.96, 97). Také [REDAKCE] vydal mobilní telefon (č.l.98) a dal souhlas ke stejným úkonům jako [REDAKCE] (č.l.99). K uloženým souborům na notebooku a k obsahu pamětí těchto přístrojů byl vypracován znalecký posudek z oboru kybernetiky a znalec byl vyslechnut. Znalec provedl analýzu pamětí souborů těchto věcí. V příloze posudku vypsál veškeré informace, tj. dokumenty, SMS, hovory, atd., včetně jejich počtů které v pamětech jednotlivých přístrojů našel (č.l.746-856). Souborů, e-mailů SMS a telefonátů je velké množství. Věci se jich týká několik. Především v paměti notebooku byly nalezeny předtisky smluv o půjčce [REDAKCE]. V telefonech jsou jen odeslané nebo přijaté SMS, dále počet hovorů.

V paměti telefonu vydaného [REDAKCE] je dotaz po osobě, která řeší licence na elektrárny a že je protokol negativní. V telefonu [REDAKCE] je i zpráva, že [REDAKCE] oznámil schůzi ERU. Další jeho SMS se týkají špatného stavu budovaných elektráren, které je třeba dokončit za každou cenu. Kritickou situaci dokládá SMS z 19.12.2010, kdy je nabízeno 40 dělníků k montáži. Věci byly obžalovaným vráceny podle usnesení a protokolů na č.l.129-130, 131-133.

Soud zhodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu a také na základě svého vnitřního přesvědčení podle § 2 odst. 3 tr.řádu. Dospěl po zhodnocení k závěru, že tvoří ucelený logický řetězec usvědčující obžalované bez důvodných pochybností ze spáchání a vylučují, že by ke skutku mohlo dojít jinak nebo by ho spáchal někdo jiný. Soud zhodnotil jako věrohodnou výpověď svědků [REDAKCE] a dalších zaměstnanců ERU. Tyto výpovědi jsou v souladu se správními spisy vedenými na obě elektrárny a dalšími listinnými důkazy, odposlechy telefonních hovorů, předstíraným převodem a sledováním osob a věcí. Shoda byla prokázána také s výpověďmi policistů z ÚOOZ – expozitura Hradec Králové, zčásti také s výpověďmi zaměstnanců společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. a těmi, kteří s ní spolupracovali. Obžalovaní naopak nepředložili ke svým tvrzením žádné důkazy a jejich argumentace je založena na konstrukcích a zpochybňování svědků a usvědčujících důkazů.

Soud odmítl obhajobu obžalovaných. Každý z nich se hájil do jisté míry odlišně, ale všichni spáchání popřeli v hlavním líčení. V přípravném řízení nevypovídali. Odlišnost obhajoby je dána i tím, že měli různé postavení ve společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. a také během spáchání. Nicméně bez rozdílu byli zaskočeni setkáním s poctivým státním úředníkem, což zjevně nečekali. Jejich obhajoba byla soudem zhodnocena jako smyšlená, postrádající byť jen základní logiku. Založena je primárně na konstrukcích reagujících na důkazy v jejich neprospěch, nikoli na vlastní verzi doložené důkazy. Paralelně k tomu byly vedeny především ze strany [REDAKCE] útoky vůči [REDAKCE]. Několikrát ho dokonce obvinil z rozehrávání jakýchsi her. [REDAKCE] pro změnu z manipulací, ale jeho popis tím co chápe manipulací, je poněkud zkreslený (č.l.1513). Soud ovšem těmto výpadům či úvahám nepřikládá žádný význam, protože každé tvrzení může získat relevanci jen pokud je podloženo důkazem. Podstatné pro celou věc je, že se ani verze jednotlivých obžalovaných navzájem neshodují. Především jsou o výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE] k průběhu údajné žádosti o úplatek z 30.12.2010 v Hodkovicích nad Mohelkou a v Českém Dubu. Dalším nesouladem je líčení okolností výběru a předání peněz dne 27.1.2011 v Praze, včetně toho, co mu bezprostředně předcházelo.

Nejstručnější obhajobu použil obžalovaný [REDAKCE], ale je to pochopitelné. Jeho podíl je na celé věci nejmenší a vyplývá to logicky z jeho postavení ve společnosti, kde měl na starost technickou stránku zakázek. Nabídku úplatku [REDAKCE] popřel. Obecně uvedl, že zařizoval náležitosti nezbytné pro připojení elektráren, kterých je celá řada. Také v této věci podal žádosti o připojení elektráren na ČEZ. Zastupoval poté obě společnosti v řízení o vydání licencí. Dne 30.12.2010

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1718

byl na elektrárně v České Dubu, protože na tento den byla ohlášena kontrola od ERU, konkrétně [REDAKCE]. Prováděl dopoledne kontrolu elektrárny v České Dubu. V poledne přijel na oběd do restaurace v Hodkovicích nad Mohelkou. Posléze přijeli [REDAKCE], [REDAKCE] a další osoby. Neznal výsledek kontroly elektrárny v České Lípě a prý mu [REDAKCE] řekl, že se mu moc líbila, ale s ním se zde poprvé setkal, stejně tak s [REDAKCE] ale s tím nemluvil. Nevysvětlil, jak by oba poznal, když je předtím nikdy neviděl. Stejně tak nebyl schopen vysvětlit, proč by se na něj obracel [REDAKCE], který ho vůbec neznal (č.l.1510). Nelze si představit, že by státní úředník vyslaný v mraze do míst, kde nikdy nebyl, předposlední den roku, začne takto neznámé osobě popisovat s elánem poměrně fádni technické zařízení. Lze důvodně pochybovat o tomto tvrzení i proto, že se svědek předtím dostal do konfliktu s [REDAKCE] kvůli její nedostavěnosti. Vedle toho si od [REDAKCE] přečetl protokol o jejím ohledání a ten byl negativní. O žádném úplatku se v Hodkovicích nad Mohelkou před restaurací podle něj nemluvalo. Po obědě odjeli na kontrolu elektrárny v České Dubu. Po příjezdu na místo kontroly za ním měl přijít [REDAKCE] a žádat úplatek, protože na základě jím sepsaného protokolu licenci nezískají. Neřekl mu ale sumu, pouze jen měl neurčitě mluvit o tom, „že šance by nebyla zadarmo“. Posléze měl mluvit o tomto rozhovoru s [REDAKCE]. Samotné kontroly se neúčastnil a ani sepsování protokolu, takže s ním [REDAKCE] mluvit nemohl a nikdo je spolu mluvit neviděl. Domníval se, že elektrárna je schopná provozu, ale pro přítomnost [REDAKCE] už do ničeho nezasahoval. O dalších jednáních až do 27.1.2011 nevěděl. Podle odposlechu byl [REDAKCE] informován o další kontrole. Zejména v hovorech mnohokrát přiznal, že obě elektrárny nebyly dostavěné a nedostatky popisoval. Snažil se získat listiny potvrzující se zpětnou účinností opak jejich skutečného stavu. Nepochybně ve věci nejednal sám, ale na popud další osoby. Z časového sledu lze dovést, že za [REDAKCE] šel až po příjezdu [REDAKCE] jinak by ho nemohl poznat a potom oslovit. [REDAKCE] byla také jediná osoba na místě ze stejné společnosti, byl jeho nadřízený a na výsledcích kontrol zainteresovaný. Sám nemohl rozhodovat ve společnosti o finančních prostředcích. Z tohoto výčtu lze dovést, že to [REDAKCE], kdo ho poslal za [REDAKCE]. Nelze popřít, že si počínal poněkud naivně, když hodlal tak závažnou věc dohodnout po obědě s člověkem, kterého předtím neviděl a naznal. Soud pro popsání faktické a logické nesrovnalosti, někdy až smyšlenky, jeho obhajobě neuvěřil, kdy byla vyvrácena provedenými důkazy.

Obžalovaný [REDAKCE] také spáchání dosti podrobně popřel, mnohdy dosti zabíhavě. Jasnou linií ale neměl, kromě nepodloženého napadání [REDAKCE]. K účasti na kontrolách obou elektráren tvrdil, že se jich vůbec paradoxně nemusel zúčastnit. Náplň jeho práce byla odlišná, šlo o obstarávání zdrojů (prostředků) k postavení elektráren a jejich dokončení. Nakonec se kontrol zúčastnil v podstatě jen z nutnosti. Podle jeho názoru nebyl důvod pro neudělení licence, protože je dostali u jiných elektráren ve stejném stavu. Elektrárna v České Lípě podle jeho názoru dokončena byla. Pouze několik drobných nedostatků podle něj nehrálo roli. Zde soud poukazuje na výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE], protože nejdříve se kontroly ze strany ERU prováděly tzv. přes plot a víceméně se jen ověřilo, jestli elektrárna vůbec existuje (č.l.1516), pak se takové nedostatky skrýt daly poměrně snadno. Po zahájení důkladnějších kontrol se situace změnila, jak tomu bylo i v této věci, kdy listinné důkazy, odposlechy a ohledání obou elektráren prokázaly, že dokončené

nebyly a podmínky pro vydání licencí u nich splněny nebyly. Nyní ke kontrol, té se za ERU účastnili dva muži. Obracel se nejdřív na staršího, který ale jen pasivně přihlížel. Ovšem rozhodoval mladší a tím byl [REDAKCE]. Jeho počínání zhodnotil kriticky, prý se ho dokonce ten starší ([REDAKCE]) bál, ale to jen jeho názor. Nicméně popis [REDAKCE] jako otrlého, snad až narušeného jedince se prolíná celou jeho výpovědí, čímž ztrácí věcnost a také jakoukoli věrohodnost. Nepotvrzuje to ani nikdo další. Zpět ke kontrole v České Lípě. Po jejím skončení [REDAKCE] sepsal pro ERU protokol, který byl pro ně negativní a hlavním bodem bylo, že elektrárna není schopná provozu. V podstatě měl vyhrožovat, že pouze na něm záleží, jestli licenci obdrží, ale to nepotvrzuje ani přítomný [REDAKCE]. [REDAKCE] jen popisoval stav a rozhodovat ve věci licence nemohl. Po sporu byl závěr změněn tak, že není schopná plného provozu. Už toto tvrzení bylo vyvráceno provedeným dokazováním, zejména odposlechy a také výpověďmi svědků, včetně listinných důkazů, když revizní zpráva byla v rozporu se skutečností. Obžalovaný různě rozebíral, že solární panely chybějí, ale to prý nevádí a jinak se snažil o bagatelizaci skutečného stavu elektrárny. Po skončení odjel na kontrolu druhé elektrárny v Českém Dubu. Během cesty se zastavil na oběd v Hodkovicích nad Mohelkou. V restauraci byli oba kontroloři a také [REDAKCE], který byl od rána na elektrárně Českém Dubu. S [REDAKCE], ale na obědě nemluvil, ale pak schází vysvětlení, kdo mu [REDAKCE] ukázal, aby spolu mohli mluvit. Ukazuje to jen na obžalovaného, protože pouze on a [REDAKCE] byli na místě ze stejné společnosti. V restauraci byli i zástupci objednatelů obou elektráren. Po obědě odjeli na kontrolu druhá elektrárny, ta byla podle jeho názoru v lepším stavu a proto nepředpokládal problémy. Ovšem ještě předtím mu [REDAKCE] mu měl říct, že kontrolor – [REDAKCE] chtěl jeden nebo dva miliony úplatek. Měl jim zdůraznit, že záleží na tom co sdělí ERU v Jihlavě. Obžalovaný k tomu nesouvisle a nelogicky dodal, že neudělení licencí vůbec nepředpokládal (č.l.1505). Zde je faktický rozpor, protože sám [REDAKCE] o žádné sumě nemluvil (č.l.1509). Logiku postrádá také popsání postupu popsání obžalovaným, kdy žadatel o úplatek ho požaduje v situaci, kdy není, podle tvrzení obžalovaného, pro jeho vyplacení žádný důvod. Především ještě na místě kontroly ani nebyl. Rovněž tak obžalovaný nevysvětlil, proč takovou žádost nikam neohlásil, ale naopak [REDAKCE] ji oznámil kolegovi na místě, vedení ERU a také Policii ČR. Postrádá i jen elementární logiku jeho tvrzení o předpokladu „vyplynutí věci do ztracena“ (č.l.1507). Nakonec se do své výpovědi zapletl a to mluvil sám bez přerušení. Soud dodává, že jde o poměrně typický stav u osob, které si připraví určitou verzi, které se ale ve stresu nedokážou udržet. Hlavní líčení je stresující téměř pro každého a v jeho průběhu postupně klesá koncentrace. Pokles pozornosti je ovšem vysoce individuální. Soud už nebude celou jeho výpověď opakovat. Podstatou je přiznání nabídek částek milion a milion korun za každou elektrárnu, ale až 31.12.2010 (č.l.1506). Dále mu [REDAKCE] řekl o nabídce milion korun ze strany [REDAKCE]. Samozřejmě vzápětí tvrdil, že tato nabídka nebyla míněna vážně. Ovšem hovor byl nahrán, část se sice nedochovala, jak soud shora uvedl, ale nejpodstatnější. Druhý den telefonoval na kontrole v Kralovicích, na tzv. hlasitý odposlech v přítomnosti [REDAKCE] [REDAKCE] který potvrdil nabídku za každou elektrárnu jeden milion. S [REDAKCE] byl v lednu 2011 opakovaně v telefonickém spojení. Hovorů byla celá řada, ne všechny k věci. [REDAKCE] mu měl údajně vyhrožovat, ale v telefonátech žádné výhrůžky nejsou. Naopak mu sám obžalovaný mnohokrát telefonuje a ověřuje si „platnost jejich dohody“. Znovu se scházejí na

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1719

kontrole elektrárny v České Lípě, kde jednají a sdělí [REDAKCE] že má potřebné dokumenty a chce jejich „předání komplet“. Nakonec se dohodnou na předání na Černém Mostě Praze, kde oproti hotovosti převezme protokoly a [REDAKCE] podepíše doklady připravené [REDAKCE]. K předání částky vybraného z účtu jejich společnosti došlo. Jeho vysvětlení předání peněz a podepsání smluv jako jen předstíraných právních úkonů je nesouvislé a ničím nepodložené. Smlouvy měly sloužit k domáhání se práv, ale neřekl jakých. Zejména jeho argumentace, že „se to nějak dohraje“ je neurčitá, kdy si evidentně dopad své výpovědi neuvědomuje (č.l.1507). Poté se opětovně do své obhajoby zapletl při kladení otázek. Soud pro shora uvedené zásadní nesrovnalosti a smyšlenky jeho obhajobu odmítl jako smyšlenou a důkazně nepodloženou, kdy opět postrádá elementární logiku pro běžné uvažování a jednání. Nelze než znovu poukázat na značnou naivitu během celé věci, kdy vše začal zcela bez přípravy, posléze si vytvořil alespoň rámcový plán. Zmíněnou naivitu dokládá též nebezpečné převážení a přenášení značné částky.

Obžalovaný [REDAKCE] rovněž spáchání popřel. Z jeho obhajoby je zřejmé, že považoval předání částky milion korun [REDAKCE] za součást obchodování. Používá jinak termín byznys a mluví současnou zdeformovanou češtinou s množstvím frází a obrátů. Z jeho pohledu je rozhodující pouze a jenom, zda se bude pokračovat v podnikání, resp. je pro něj uplácení pokračování podnikání jiným způsobem. O postavení obou elektráren byla uzavřena smlouva na druhou polovinu roku 2010. Obě měly být postaveny tzv. na klíč. Výstavba byla hektická a dokončení projektů bylo plánováno na konec roku 2010. Problém vznikl kvůli počasí v prosinci, které dokončení zbrzdilo. Nicméně elektrárny měly být podle jeho informací dokončeny. Zažádali o licence a provedení kontroly ze strany ERU. Na jednu elektrárnu měli jet dne 30.12.2010 [REDAKCE] a na druhou [REDAKCE], protože kontroly byly na stejnou dobu, ale to je vyvráceno. Každá kontrola byla na jinou hodinu a pověřen jimi byl jeden a týž zaměstnanec ERU. Kontroly v Českém Dubu se zúčastnili [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ohlášeno mu bylo, že kontroly proběhly v pořádku, i když snad si měl říci někdo z ERU o peníze, blíže to nerozvedl. Předpokládal vydání licencí následující den, ale nejprve se dozvěděl o neudělení licence pro Českou Lípou. Přesně ani nevěděl, kdo mu toto informaci sdělil. Potom mluvil s [REDAKCE] po kontrole elektrárny v Kralovicích, že licence na obě elektrárny nedostali a za každou musí dát milion [REDAKCE] protože byl v časové tísní, tak mu, jeho slovy dohodu, potvrdil. Licenci na elektrárnu v Českém Dubu nakonec dostali, byť za ceny pro rok 2011. Neplatili smluvní pokutu ani za jednu elektrárnu, prý k tomu nebyl důvod, ale svědek [REDAKCE] tvrdil opak. Začátkem roku 2011 považoval jednání s [REDAKCE] za vyřízené. V druhé polovině ledna mu měl říct [REDAKCE], že situace je s tímto svědkem neúnosná, ten ale nic takové neřekl. Zároveň měly v té době proběhnout opakované kontroly obou elektráren ERU a opět je měl provést [REDAKCE]. K výběru a předání částky milion korun mluvil velmi vyhýbavě (č.l.1509). Na druhou stranu přiznal, že on sám zadal [REDAKCE] dne 26.1.2011 vypracování smluv o půjčce, ale podepsal je [REDAKCE] po kladení otázek přiznal jejich podpis a také datování o den později. Také on dal příkaz k výběru částky milion korun a pokyn k vykázaní této částky jako půjčky. Nesmyslem je tvrzení, že ve skutečnosti peníze [REDAKCE] dát nechtěli. Uvedené tvrzení je jednoznačně vyvráceno odposlechy a také samotným předáním peněz. Nevysvětleno zůstalo, proč je na jím podepsaných smlouvách o půjčce datum

28.1.2011, kdy k němu prokazatelně nedošlo. Odpověď nebyla určitá, mluvil o jakési snaze „překlenout“ 27.1.2011, kdy byly naplánovány kontroly na obou elektrárnách. Takto by získali potřebné dokumenty (č.l.1513). Stejně tak nevysvětlil důvod, proč na smlouvách nejsou údaje k osobě [REDAKCE]. Z tohoto lze dovodit, že za poskytnuté peníze předpokládal předání dokumentů stvrzujících funkčnost elektrárny v Českém Dubu do konce roku 2010, čímž by vznikl na dotovaný odběr vyrobené elektřiny. Pro dokreslení jeho způsobu uvažování doslovná citace „za elektrárnu v České Lípě si [REDAKCE] nic nezasloužil, protože nic neudělal“ (č.l.1514, 1415). Soud považuje uvedené z jeho výpovědi za klíčové. Nesmyslem je samozřejmě tvrzení o tom, že byli obětí [REDAKCE] (č.l.1514), ale není nijak výjimečné, že se pachatelé takto označují. Společnost měla právníka a mohl sám nebo někdo jiný ze společnosti podat trestní oznámení, ale nic takového podle odposlechů on a ani nikdo jiný nezmínili a ani neplánovali. Naopak naplánoval a provedl fingované půjčení peněz, k jejich výběru dal pokyn a takto by získala jím řízená společnost potřebnou licenci. Připravoval si v hrubých rysech stejný postup v případě druhé elektrárny. I v případě tohoto obžalovaného soud jeho obhajobu odmítl, kdy se zčásti doznal. Obhajoba je vyvrácena bez pochybností provedenými důkazy. Naopak jeho verze není důkazy podložena a nemá žádnou souvislou logickou linii a pouze reaguje na jednotlivé důkazy.

Soud kvalifikoval jednání obžalovaných jako zločin podplácení podle § 332 odst.1, 2 písm. a, b) tr.zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku. Uvedená skutková podstata chrání zájem státu na řádném, nestranném, nezištném a zákonném obstarání věcí veřejného zájmu. Obstarání věcí obecného zájmu je činnost související s plněním úkolů týkajících se věcí obecného zájmu. Zpravidla jde o rozhodování orgánů státní moci, ale může jít také o jiné činnosti. Nejčastěji jsou to potřeby kulturní, sociální, případně jiné. Takové úkoly musí být plněny nestranně a řádně, aby nebyla zvýhodněna žádná skupina nebo osoba, ať už fyzická nebo právnická. V této věci vykonával ERU svoji zákonnou povinnost, když jeho zaměstnanci prováděli kontrolu vystavěných solárních elektráren. Uvedený druh výroby elektřiny náleží mezi zařízení využívající tzv. obnovitelné zdroje. Tato činnost byla a je ze strany státu, resp. Evropské unie, podporována kvůli ochraně ovzduší a také v boji s globálním oteplováním, protože při ní nevznikají zplodiny znečišťující ovzduší. Kontrolu těchto činností ze strany státu zajišťuje ERU. Práva a povinnosti tohoto úřadu vymezuje energetický zákon. Soud již shora uvedl, že podle ust. § 3 odst. 3 zákona mohou právnické osoby podnikat v oboru výroby z tzv. obnovitelných zdrojů na území České republiky pouze na základě licence vydané ERU. Dále podle § 15 písm. b) zákona vykonává ERU státní správu v energetických odvětvích a rozsah jeho činnosti je vymezen v § 17 zákona. Je nepochybně obecným zájmem, aby činnost podporovaná ze státního rozpočtu, tedy z veřejného zdroje, podléhala kontrole ze strany poskytovatele, kterým je stát. Ten byl zastupován k tomu oprávněným úřadem - ERU. Bez licence vydané tímto úřadem do konce 2010 by vznikla společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. značná škoda uhrazením smluvních pokuty za nedokončení elektráren v dohodnuté lhůtě. Zákonné podmínky pro jejich přidělení licencí z strany uvedené společnosti splněny nebyly a odstranit vady staveb během jednoho dne bylo technicky nereálné. Obžalovaní se rozhodli se získat licence k provozu jakýmkoli způsobem. Rozhodli se

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1720

proto nabídnout úplatek, ten je definován jako neoprávněná výhoda spočívající v přímém obohacení nebo v jiném zvýhodnění upláceného. Může se jednat o přímý majetkový prospěch nebo o různá jiná zvýhodnění. Možných variant je celá řada, typicky protislužbou, poskytnutím bezplatné služby spočívající například v úhradě služeb řemeslníků, prodej vozidla výrazně pod cenou. Možností je velká řada. Výše úplatku nemá stanovenou minimální výši, na rozdíl od majetkových trestných činů. Nepřípustná je ale jakákoli výše, protihodnota nebo výhoda. V této věci se jednalo o nejběžnější formu uplácení. Šlo o nabídku hotovosti s uvedením její výše předem, byť výše se postupně upřesňovala. Pod pojem nabídka úplatku lze bezpochyby podřadit nabídnutí stanovené částky, konkrétně určené a poté navyšované a upřesňované. Dohodnutá částka zaplacená byla za provedení změn v protokolech o ohledání elektráren a oznámení stavu odlišného skutečnosti na ERU. Změnu mohl provést svědek [REDAKCE] který byl jako zaměstnanec ERU úředníkem státní správy veřejným činitelem podle § 127 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku. Ke spáchání tohoto zločinu postačuje podle zákonné definice už nabídnutí úplatku, nikoli až jeho předání. Takto proběhlo i spáchání v této věci. Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] nejprve úplatek nabídli, čímž už došlo k naplnění skutkové podstaty. Posléze se [REDAKCE] spojil s [REDAKCE] který byl statutárním zástupcem - jednatelem společnosti a měl právo za ni rozhodovat a jednat. S ním dohodl další způsob předání úplatku, tedy převezení peněz do Prahy a podpis jimi určených listin při jeho předání. Pak [REDAKCE] dal z titulu své funkce účtárně pokyn k vyzvednutí peněz a jejich převozu z Českých Budějovic do Prahy [REDAKCE]. Jejich jednání vykazuje znaky rozdělení úkolů při páchaní a proto soud trestný čin kvalifikoval jako spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Dalším zákonným znakem je opatření značného prospěchu sobě a jinému. Značným prospěchem je nejméně částka nejméně 500.000,- Kč, což je hranicí značné škody podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku. Jedná se o tzv. čistý prospěch po odečtení nákladů, nikoli o celou částku, kterou mohl takto obohacený obdržet (3 Tdo 496/2008). Opatřením prospěchu sobě a jinému je naplněno. Obžalovaní měli opatřit prospěch jednak pro společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. v níž byli [REDAKCE] a [REDAKCE] zaměstnáni a [REDAKCE] ji řídil. Dále měli opatřit prospěch i oběma společnostem pro které stavěli obě elektrárny, tj. Solar CELI s.r.o. a Solar CD s.r.o. Prospěchem v případě prvně jmenované společnosti byly jednak platby za dokončení elektráren. V tomto případě by se zisk pohyboval řádu milionů korun. Prospěchem je rovněž vyhnutí se smluvním pokutám. V případě dalších dvou společností by byl prospěchem zisk z provozu elektrárny za dobu 20 let, když by jim po tuto dobu vznikl nárok na odběr vyrobené elektřiny za dotovanou cenu. Lze důvodně předpokládat, že předem vypočtený výnos odvozený z cen elektřiny v roce 2010 se v budoucnu změní vlivem inflace, ale spíše směrem vzhůru. Možných faktorů ovlivňujících zisk je celá řada, zejména změny počasí a počet slunečných dnů, postupné opotřebení zařízení a nutnost oprav, protože poruchovost lze nyní jen obtížně odhadovat. Zisk by se za každou z elektráren pohyboval v řádu desítek milionů korun. Mezi jednáním obžalovaných a popsáním následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost. Z hlediska zavinění jde o úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Už sama povaha předmětné skutkové podstaty vylučuje jinou formu zavinění. Soud svůj závěr o přímém úmyslu ze strany obžalovaných opírá o následující skutečnosti. Všichni tři obžalovaní už před 30.12.2010 věděli, že ani jedna ze dvou elektráren není

dokončena a proto by jejich společnost jako zhotovitel musela zaplatit v obou případech vysokou smluvní pokutu za nedodržení smluvních podmínek. Dokončení během jednoho dne, nadto poslední den roku, bylo nereálné. Společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., pro kterou obžalovaní pracovali, resp. ji řídili, by takto vznikla značná škoda. Licence by ale bylo možné získat i zpětně, pokud by bylo ze strany ERU potvrzeno, že elektrárna byla provozuschopná před 31.12.2010. Potřebné potvrzení mohl za ERU vydat pouze [REDAKCE] proto mu postupně nabízeli úplatky v různé výši, až se dospělo k částce jeden milion korun za protokol o ohledání jedné elektrárny. Předání úplatku bylo fingováno z účetních důvodů jako půjčka, která už byla současně zaplacená a vrácena, přičemž navíc obcházeli zákon č.254/2004 Sb. Nakonec se obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] dohodli na předání dohodnuté částky za smlouvenou protislužbu. Peníze předal [REDAKCE]

Při úvaze o druhu a výši trestu v případě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] soud zhodnotil v jejich prospěch dosavadní bezúhonnost. Na druhou stranu soud zhodnotil v jejich neprospěch mimořádně vysokou společenskou škodlivost spáchaného zločinu, kterým se měli na úkor celé společnosti obohatit o částky v řádech desítek milionů, byť počítány v horizontu dvaceti let. Oba obžalovaní postrádají morální zábrany a dosažení profitu je určující pro jejich jednání bez ohledu na okolnosti. Jejich jednání bylo poměrně dosti propracované a zcela bezskrupulózní. Například i z účetního hlediska a také aby obešli ust. § 4 zákona č.254/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tzv. zákon proti praní špinavých peněz. Uvedený zákon obešli rozdělením částky milion na tři díly, kdy ani jeden nebyl v hodnotě 15.000,- EURO, což je maximální výše, kterou je možné předat v hotovosti. Propracovanost spáchání, absence byť i minima morálky a také vysoká možná škoda jsou skutečnostmi, které byly pro soud rozhodující pro ukládání trestu. Trestem je třeba v souladu s ust. §§ 38 odst. 1 a 39 odst. 1 tr. zákoníku sledovat jednak ochranu společnosti a také zabránit obžalovaným v dalším páčání trestné činnosti. Soud má za to, že uvedeného účelu trestu lze dosáhnout pouze trestem spojeným s přímým výkonem a to trestem odnětí svobody nepodmíněně. Trest byl uložen v polovině zákonné sazby pro zločin podplácení podle § 332 odst. 2 tr.zákoníku, tedy v trvání čtyř let odnětí svobody. Soud oba obžalované podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku zařadil pro výkon trestu do věznice s dozorem. Vzhledem k délce uloženého trestu by měli být zařazeni do přísnějšího režimu výkonu trestu. Soud má ale za dostačující k naplnění účelu trestu i zařazení pro jeho výkon do mírnějšího režimu, jak i učinil.

Při úvaze o druhu a výši trestu v případě obžalovaného [REDAKCE] zhodnotil soud v jeho prospěch dosavadní bezúhonnost. Na spáchání měl ze všech tří obžalovaných nejmenší podíl. Jednal na popud spoluobžalovaného [REDAKCE], který s ním objížděl po obou budovaných elektrárnách a pouze v jeho případě se jednalo skutečně o řadového zaměstnance. Na dalším spáchání se nijak nepodílel. Společenská škodlivost spáchaného zločinu je velmi vysoká a ohrožuje ekonomické fungování státu. Soud má za to, že vzhledem k uvedeným okolnostem je možné ještě sledovat ukládaným trestem výchovné působení v souladu s ust. §§ 38 odst. 1 a 39 odst. 1 tr.zákoníku. Podle soudu i vzhledem k zachovalé osobnosti

pokračování:

č.j.6T 170/2011-1721

obžalovaného postačuje k naplnění účelu trestu, jak byl shora vymezen, i trest nespojený s přímým výkonem. Uložen mu byl trest v dolní polovině zákonné trestní sazby podle § 322 odst. 2 tr.zákoníku v trvání tří let odnětí svobody. Výkon trestu byl odložen na dlouhou zkušební dobu v trvání čtyř let. Soud považuje za nezbytné delší výchovné působení především kvůli závažnosti spáchaného zločinu.

Soud uložil obžalovaným také ochranné opatření zabránění věci podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Zabrána byla částka milion korun použitá k uplacení [REDAKCE]. Tyto peníze byly ve vlastnictví společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. Nenáleží tak ani jednomu z obžalovaných a proto také nebyl uložen trest propadnutí věci. Ovšem tato věc, byť určená druhově, ohrožuje zejména bezpečnost společnosti a proto bylo rozhodnuto o zabránění celé této částky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci písemně, čtyřmo. V téže lhůtě nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obviněného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který se přihlásil se svým nárokem může napadat výrok o náhradě škody.

V Liberci dne 17.1.2013

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Hujerová

Mgr.Richard Skýba v.r.
předseda senátu